

בית משפט השלום בבית שמש

תא"מ 20-08-58423 בר יוסף ואח' נ' כרם נבות בע"מ (חל"צ)

תיק חיצוני:

לפני כבוד הרשמת בכירה ריבי לב אוהיון

תובעים
1. צבי בר יוסף, ת.ז. 204377998
2. ספיר בר יוסף, ת.ז. 206307688
3. קטינה

נגד

נתבעת
כרם נבות בע"מ (חל"צ), 514732718

פסק דין

1. בפני תביעה כספית לפיצוי בגין לשון הרע ופגיעה בפרטיות, שסכומה 70,000 ₪, לפי חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 (להלן: "החוק" או "חוק לשון הרע"), וחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981 (להלן: "חוק הגנת הפרטיות").
2. בפתח הדברים אציין, כי בעוד שעפ"י שדין יש ליתן פסק דין זה בתוך 14 ימים ממועד הדיון בתובענה, בפועל ניתן פסק דין זה באיחור הן לנוכח העובדה כי לצדדים עצמם נדרשה שנה שלמה לסיים הגשת סיכומיהם, והן לנוכח העובדה כי בתיק מסמכים רבים ועדויות רבות, אשר הצריכו עבודה מרובה לצורך כתיבת פסק הדין, וכן נדרשתי לדון בבקשת הנתבעת מיום 18.2.24.
3. התובעים 1 ו-2 הינם בני זוג המתגוררים עם בתם, היא התובעת 3, ביישוב נווה צוף – חלמיש, השייך למועצה אזורית מטה בנימין הנמצא בסמוך לעיר מודיעין, ותמונתם הופצה ע"י הנתבעת במרשתת, בצירוף פרסום אשר לטענת התובעים מתיישב עם גדרי איסור לשון הרע עפ"י החוק, ועם הפרת הוראות חוק הגנת הפרטיות.
4. לטענת התובעים, בעקבות אירוע טרור בו בליל שבת 21.7.17, חדר מחבל חמוש בסכין להתיישבות חלמיש, פרץ לבית משפחת סלומון ורצח שלושה מבני המשפחה, החליטה קבוצת זוגות צעירים לחזק את היישוב ולהתגורר בו, כאשר מבין חברי הקבוצה נמנו אף התובעים. כן טענו התובעים, כי התובע מגדל בקר סמוך לביתו.
5. הנתבעת הינה חברה לתועלת הציבור שנוסדה בשנת 2012, אשר לטענתה כמצוין בכתב ההגנה, מתמקדת במעקב, מחקר ופרסום מידע אודות התנחלויות ומדיניות האדמות הישראליות בגדה המערבית, כאשר מרבית פעילותה נוגעת לפרסומים בדבר מאמצי השתלטות של תושבי ההתנחלויות והמאחזים על אדמות בגדה המערבית.
6. בין הצדדים הסכמה כי הפרסומים אכן נעשו ע"י הנתבעת וכי מדובר בפרסומים בעלי אופי של לשון הרע. טענות הגנת הנתבעת השונות ידונו ויוכרעו במסגרת פסק דין זה.
7. עוד בטרם פסק הדין, ובמסגרתו אכריע בבקשת הנתבעת מיום 18.2.24 לצירוף ראייה ולהשלמת טיעון, כאשר שלב הסיכומים הסתיים ביום 11.2.24, עם הגשת סיכומי תשובה מטעם התובעים.
8. למעלה מן הצורך אזכיר כי ביום 22.11.23 נעתי לבקשת הנתבעת והתירתי צירוף ראייה מטעמה, לאחר שהוגשו סיכומי התביעה, ונימוקי ההחלטה הובאו שם.

בית משפט השלום בבית שמש

תא"מ 20-08-58423 בר יוסף ואח' נ' כרם נבות בע"מ (חל"צ)

תיק חיצוני:

- 1 במקרה של הבקשה מיום 18.2.24 לצירוף ראייה נוספת והשלמת טיעון, לה מתנגדים התובעים, 9
2 מסקנתי שונה מזו לפי החלטה מיום 22.11.23.
3
4 10. הראייה אותה מבקשת הנתבעת לצרף הינה הודעת ממשלת בריטניה מיום 12.2.24 להטיל 10
5 מגבלות שונות, כלכליות ודיפלומטיות, על 4 אזרחי ישראל, ובהם התובע, בשל היותם אלימים
6 כלפי פלסטינים בגדה המערבית.
7
8 11. הסקירה של הוספת ראייה בשלב מאוחר של ההליך הובאה בהחלטתי שם, ואיני רואה מקום 11
9 לשוב על הנימוקים במסגרת ההכרעה הפעם.
10
11 12. לגופו של עניין אסביר, כי הנני מקבלת את טענות התובע בתגובתו לבקשה, בטעם ראשון, מאחר 12
12 שהתיק כבר היה בשל למתן פסק דין, ואכן לא סביר כי בכל פעם שתצוץ ראייה נוספת, תבקש
13 הנתבעת לצרפה. בתיק זה הוגשו ראיות למכביר מטעמה של הנתבעת, בין בעדויות, בין
14 בצילומים, בין במסמכים, וכל ראייה נוספת, אין בה כדי לשנות ממסקנותיי.
15
16 13. יתרה מכך, אכן כטענות התובע, הרשימה השחורה, אליה הוכנס התובע הינה הודעה של 16
17 ממשלה זרה, ומשקלה הראייתי קלוש. את המידע שקיבלה ממשלת בריטניה לא ברור כיצד
18 ניתן לאמת ולמעשה היא אכן ניזונה ממידע שקיבלה מגורמים כאן, ולכן על-פניו, מדובר בעדות
19 שמועה.
20
21 14. כמו כן, ככל שאכן אקבל הראייה יש להידרש לשאלת בירורה באמצעות חו"ד של הדין הזר 21
22 כנטען בסעי' 6 לתגובת התובעים. בנוסף, יש להביא בחשבון את זכותו של התובע לחקור את
23 הגורמים שהוציאו את ההודעה בבריטניה ולתקוף את ההודעה, במסגרת הליך זה, כדי להוכיח
24 כי ההוראה ניתנה נגדו שלא בצדק, כאשר ברי כי אין מקום לעשות כן, במסגרת ההליך דנן.
25
26 15. בעניין השלמת הטיעון הבקשה גם נדחית.
27
28 16. מזה למעלה משנה מאז התקיים דיון ההוכחות כאשר הצדדים הגישו סיכומים ארוכים וניתן 28
29 להם יומם בבית המשפט באופן הממצה ביותר. בכל רגע נתון יכול מי מהצדדים להיזכר בטענה
30 נוספת שיכולה לחזק את גרסתו ולבקש להוסיפה, וכך סופו של הליך זה, ירחק מלהגיע.
31
32 17. אי לכך, בקשת הנתבעת מיום 18.2.24, נדחית.
33
34

הפרסומים נשוא התביעה:

- 35
36 18. ביום 26.5.20 פרסמה הנתבעת בדף הפייסבוק שלה פרסום בעברית, בתרגום לערבית, בו 36
37 הועלתה תמונת התובעים, כאשר התובעת 3 קטינה, ונכתב כדלקמן:
38
39 **"ברוכים הבאים לחוות הטרור שהוקמה ממזרח להתנחלות חלמיש (צפון מערבית לרמאללה).
40 מכירים את יוסף בר צבי? לא? לא נורא, לפחות חלק מהאנשים שכן למדו להכיר אותו בשנה
41 שנתיים האחרונות, לא יצאו נלהבים מהיכרות הזו.
42
43 צבי בר יוסף הוא מתנחל אלים שבכל מקום נורמלי היה מן הסתם מזמן מועמד לדין פלילי.
44 אבל הגדה המערבית אינה מקום נורמלי, ולכן צבי בר יוסף לא רק שלא מועמד לדין, אלא
45 שהוא בעליה של חוות בקר שהולכת ומוקמת בשנתיים האחרונות על אלפי דונם שנמצאים
46 ממזרח להתנחלות חלמיש.
47
48 מה עושים בחווה של מיסטר בר יוסף? פורצים כבישים פיראטיים. בונים מבנים לא חוקיים.
49 נותנים לפרות לרעות בכרמי הזיתים של הפלסטינים באזור. תוקפים בעלי קרקעות או סתם
50 פלסטינים שבאים לעשות פקניק באופן אכזרי במיוחד. וגם נטפלים באלימות מפעם לפעם**

בית משפט השלום בבית שמש

תא"מ 20-08-58423 בר יוסף ואח' נ' כרם נבות בע"מ (חל"צ)

תיק חיצוני:

1 לישראלים שבאים לתעד את ההשתלטות שלו ושל חבריו (הטעות במקור) על אלפי דונם
2 שנמצאים בין הכפרים כובר, ג'יביה ואם א- ספא.
3

4 צבי בר יוסף הוא רק אחד מתוך מאות רבות של מתנחלים אלימים במיוחד שמדינת ישראל
5 משתמשת בשירותיהם האלימים על מנת להשתלט על שטחים בגדה המערבית. הם קוראים
6 לזה שם התיישבות ציונית ושמירה על אדמות מדינה.
7

8 עכשיו נחשו מי דווקא מבסוט מבר יוסף? Chief rabbinta of Israel שבשנת 2018 נתנה לו
9 אישור מספר 2618/1 לגדל בקר כשר לשחיטה. מופתעים אה? גם אנחנו. אגב, בר יוסף אינו
10 המתנחל האלים היחידי שקיבל חותמת הכשר מהרבנות הראשית. בעבר פרסמנו כאן שגם
11 איתמר כהן, עוד מתנחל מאותו זאנר שהקים מאחז בלב מה שצהל מגדיר כשטח אש 904 א
12 מגדל בשר עם הכשר של הרבנות הראשית לישראל.
13

14 בתגובה הראשונה תוכלו לקבל הצצה לעולמו המופרע של מר בן יוסף וחבריו" (להלן:
15 "הפרסום").
16

17 19. באותו היום (26.5.20) שיתפה הנתבעת פרסום גם בדף הטוויטר שלה, כשאליו צורפו תמונות
18 של שלושת התובעים, כאשר פניהן של התובעות 2-3 טושטשו, (להלן: "הפרסום הנוסף") וכך
19 כתבה:
20

21 "יצא לכם להכיר את צבי בר יוסף? לא לא נורא. כמה מהאנשים שיצא להם להכיר אותו
22 במהלך השנתיים האחרונות יצאו מאד לא נלהבים מהמפגש" לפרסום זה צירפה הנתבעת
23 קישור לפרסום בעמוד הפייסבוק שלה.
24

טענות התובעים:

25
26
27 20. התובעים טוענים כי הפרסום נכתב גם בשפה הערבית, ככל הנראה מתוך מטרה להפוך אותם
28 למטרה לפגיעה חמורה ולסכן את חייהם בקרב הציבור הערבי.
29

30 21. לטענת התובעים הנתבעת הפיצה פרסום במרשתת אשר פגע באופן קשה בשמם לעיני גולשים
31 רבים, כאשר במסגרת הפרסום הוצג הנתבע כ"מתנחל אלים" אשר צריך לעמוד לדין על מעשיו,
32 וכעברין אלים אשר מקומו בבית מאסר.
33

34 22. התובעים טוענים כי ציון המילים: "אדם אלים במיוחד", "אדם פלילי", "נותן שירות אלים
35 למדינה", מהווים לשון הרע כהגדרת החוק משום שהם עלולים להשפיל את התובע בעיני
36 הבריות, ובפני ציבור הגולשים במרשתת בפרט. התובעים טוענים כי הביטויים המכפישים נועדו
37 לבזות, להשפיל ולעשות את התובע 1 מטרה לשנאה, לבוז וללעג בעיני הבריות, ובמטרה ברורה
38 לפגוע בו, בעיסוקו ובמשלח ידו.
39

40 23. התובעים טוענים לחומרת הפרסום, לאופיו השפל ולניסוחו הכוזב והפוגעני.
41

42 24. כן טוענים התובעים כי העובדה שהנתבעת פרסמה בדף הפייסבוק הפופולרי שלה את תמונת
43 התובעים ושמה לעצמה מטרה לפגוע בהם מבחינה תדמיתית. כל אלה מלמדים על מטרתה
44 היחידה של הנתבעת בפרסום והיא פגיעה זדונית ובלתי הפיכה בתובעים ובמשלח ידם.
45

46 25. ביחס לפרסום הנוסף טוענים התובעים כי מטרתו להגדיל את היקף הנמענים לפרסום המכפיש.
47

48 26. בעניין פרסום תמונת התובעים הם מוסיפים וטוענים כי הוא מכפיש ומהווה פגיעה קשה
49 בפרטיותם, לפי הוראות סעיף 2 (4) לחוק הגנת הפרטיות הקובע כי פרסום תצלום של אדם
50 ברבים בנסיבות בהן עלול להשפילו או לבזותו, מהווה פגיעה בפרטיות.

בית משפט השלום בבית שמש

תא"מ 20-08-58423 בר יוסף ואח' נ' כרם נבות בע"מ (חל"צ)

תיק חיצוני:

טענות הנתבעת:

- 1
- 2
- 3
- 4 27. לטענת הנתבעת יש לדחות את טענות התובעים ולא לאפשר לתובע למנף את החסינות אותה
- 5 קיבל עד כה מגורמי אכיפת החוק לכדי חסינות ציבורית, כאשר לשיטתה, במדינה מתוקנת היה
- 6 התובע מועמד לדין בגין מעשיו.
- 7
- 8 28. כן טוענת הנתבעת כי התובע אוהד תנועת "כך" אשר הוכרזה כארגון טרור ובשנת 1994 הוצאה
- 9 אל מחוץ לחוק.
- 10
- 11 29. לטענת הנתבעת, על התובע היה להבהיר בתביעתו במדויק בגין אלו מילים או ביטויים מוגשת
- 12 התביעה. למרות זאת, התובענה מצטטת אך ורק את נוסח הפרסומים המלאים, מבלי לציין
- 13 מפורשות אמירות המהוות לשון הרע.
- 14
- 15 30. לטענת הנתבעת, התובע הוא איש אלים במיוחד אשר תוקף פלסטינים באכזריות מיוחדת
- 16 וגזענית באופן הגובל בסאדיזם ובאופן שיטתי.
- 17
- 18 31. לטענת הנתבעת כלל המבנים אותם הקים התובע במאחז הבלתי חוקי נבנו שלא כדין ובניגוד
- 19 לסעיף 37 ב לחוק תכנון ערים, כפרים ובנינים (יהודה והשומרון) (מס 418), תשל"א – 1971
- 20 (הנתבעת הפנתה למכתבו של ממונה חופש מידע במינהל האזרחי מיום 2.8.20 המאשר כי עבור
- 21 כל רכיבי הבינוי במאחז הבלתי חוקי "החוזה של צבי" הוצאו צווי הריסה סופיים).
- 22
- 23 32. הנתבעת אף טוענת כי למשטרה נמסרו ראיות המצדיקות ללא כל ספק את העמדתו של הנתבע
- 24 לדין, ולו הייתה מערכת אכיפת החוק בגדה המערבית פועלת באופן שמתקרב או בכלל שואף
- 25 להיות הגון ונאות בכל הקשור לחקירת תלונות על אלימות אזרחים ישראלים כלפי פלסטינים,
- 26 התובע היה נותן את הדין.
- 27
- 28 33. לטענת הנתבעת, בתי המשפט שומעים כדבר שבשגרה ראיות בהליכי לשון הרע שהוגשו נגד
- 29 פרסום המייחס עבירות פליליות ומכריעים בתחולת הגנות אמת ותום הלב, ללא קשר לשאלה
- 30 האם הנפגע מהפרסום הורשע בדין.
- 31
- 32 34. לטענת הנתבעת, עמדת התובע מקוממת ומסוכנת וקבלתה תהווה הרס לחופש הביטוי ולחופש
- 33 העיתונות, ומשמעותה הלכה למעשה היא שלא זו בלבד שלא יתאפשר למפרסם לייחס לזולתו
- 34 עבירות פליליות גם אם יש בידיו ראיות למעשים עד לאחר שירשע בבימ"ש, אלא שאסור אפילו
- 35 לטעון כי יש להעמידו לדין בגין מעשיו.
- 36
- 37 35. הנתבעת טוענת שהטענה לפיה התובע הינו עבריין (אשר לא נטענה כלל בפרסום) והן הטענה
- 38 שהיה ראוי להעמיד את התובע לדין (והנתבעת בירור ביצעה את הפרסום הזהיר והמתון מבין
- 39 שתי החלופות) הינו פרסום לגיטימי ועשוי להיות מוגן בחברה דמוקרטית ובלבד שביכולתו של
- 40 המפרסם לשכנע ברמת ההוכחה הנדרשת במשפט אזרחי כי התיאור הוא אמת.
- 41
- 42 36. הנתבעת טוענת כי טענת התובע מופרכת ואבסורדית במיוחד בהקשרם של הפרסומים נשוא
- 43 התביעה, וכי הפרסומים עוסקים בעובדה שרשויות אכיפת החוק בגדה המערבית לא אוכפות
- 44 את הדין הפלילי בשוויוניות ובהגינות וחודלות מלהגן על פלסטינים כמעט כליל.
- 45
- 46 37. אימוץ עמדת התובע לפיה אין לפרסם את מעשיו עד אשר יורשע בדין משמעה מניעת האפשרות
- 47 להטיל ביקורת על רשויות האכיפה בעניינו ובפועל לאפשר לו בנוסף לחסינות המשפטית גם
- 48 חסינות ציבורית, ולכן לדידה אין מקום לתת יד לפרשנות זו אשר מעקרת למעשה את הביקורת
- 49 הפומבית לעניין מעשי התובע, התובע עצמו ואוזלת היד של הרשויות בעניינו.
- 50

בית משפט השלום בבית שמש

תא"מ 20-08-58423 בר יוסף ואח' נ' כרם נבות בע"מ (חל"צ)

תיק חיצוני:

- 1 לטענת הנתבעת התובע הוא זה שהקים את המאחז הבלתי חוקי המכונה "חוות צבי" או
2 "החוות של צבי", וכן על יתר המבנים הסמוכים ממזרח להתנחלות חלמיש הוצאו צווי הריסה
3 סופיים ע"י המנהל האזרחי.
4
- 5 לטענת הנתבעת, התובע מגדל בקר ומוכר אותו בכפרים בסביבות המאחז כמנהיג כנופיית
6 רועים צעירים ואלילים אשר מטרתם הינה להשתלט על אדמות פלסטיניות ולהרתיע באלימות
7 פיזית קשה את בעלי האדמות הפלסטינים מלהגיע לאדמות אלה. עוד טוענת הנתבעת, כי
8 התובעים עושים מאמצים מתמשכים להשתלט בבריונות, שאין דרך מלבד לכוונה סדיסטית
9 תוך שימוש בכוח הזרוע, כדי להשתלט על אלפי דונמים של אדמות השייכות לתושבי הכפרים
10 גיבא, כובר, אום צפא וא- נבי סאלח.
11
- 12 הנתבעת טוענת כי מתוקף פעילותה היא רואה חשיבות עליונה בחשיפת שיטות הפעולה של
13 אזרחי ישראל המתגוררים בשטחי הגדה המערבית ונועדו לעקוף את הוראות המשפט המנהלי
14 והבינלאומי, ולהשתלט על אדמות פלסטיניות.
15
- 16 לטענת הנתבעת, החלק הארי של פעילותה מוקדש לביקורת על רשויות האכיפה והמנהל
17 האזרחי של צה"ל ולדרישה כי החוק ייאכף באופן שוויוני והגון.
18
- 19 לטענת הנתבעת, נוכח היותה גוף מצומצם משאבים מרבית פרסומיה נעשים באמצעות
20 הרשתות החברתיות, דרכן באפשרותה לפרסם מידע בעל עניין ציבורי רב אשר מרביתו לא
21 מתפרסם בכלי התקשורת המסחריים ובעיקר בעמוד הפייסבוק שלה בו מפורסמים כל
22 פרסומיה בשלוש שפות עברית, אנגלית וערבית.
23
- 24 **טענות הנתבעת לרכיבים השונים שבפרסומים:**
25
- 26 לטענת הנתבעת, על אף שהתובע ממרר את חיי הפלסטינים מאז הגיע לשטח בו הוקם המאחז
27 בשנת 2018, חלה החמרה בתקופה האחרונה בתכיפות ועצימות הסכסוך אותו הוא מפגין,
28 כאשר לצידה ניצבת אזלת היד המשטרית בהתמודדות עמו.
29
- 30 כן טוענת הנתבעת, כי ביום 13.5.20 פרסם OCHA – משרד התיאום ההומניטרי של האו"ם
31 נתונים העוסקים בהחרפת האלימות אשר מקורה במאחז התובע. הנתבעת טוענת גם כי קיבלה
32 עדויות מארגוני זכויות אדם נוספים, מידע ממעט הסיקור העיתונאי בנושא וכן מצד תושבים
33 פלסטיניים המתגוררים באזור.
34
- 35 לטענת הנתבעת, לאחר שהצטבר אצלה מידע רב ממקורות שונים ומהימנים אודות ההקצנה
36 ברמת האלימות של התובע, ועל רקע מחדל רשויות האכיפה מלפעול בעניינו, שיתפה את
37 הפרסום.
38
- 39 לטענת הנתבעת, הפרסום נועד כדי ליידיע את הציבור אודות התנהלות התובע וחבריו ומחדלי
40 רשויות האכיפה ובכך לייצר לחץ ציבורי על מוסדות המדינה ולמנוע, ולחילופין לא ליתן יד,
41 להמשך פעילות התובע המתוארת.
42
- 43 לטענת הנתבעת הפרסום לא קובע כי מקומו של התובע הוא בבית מאסר אלא שמן הראוי היה
44 להעמידו לדין, נוכח הראיות הענפות לעבירות הרבות שביצע.
45
- 46 לטענת הנתבעת קיימת לה חובה מוסרית, חברתית ומקצועית לפרסם את הפרסום, אשר בציוד
47 עניין ציבורי משמעותי ביותר באופן שנעשה, כלפי כלל הציבור הישראלי והפלסטיני. כן טוענת
48 הנתבעת כי פעלה בתום לב ופרסומיה לא חרגו מתחום הסביר ביחס לחומרת מעשי התובע,
49 ולאחר שערכה בדיקות סבירות ולמעלה מכך, לאישוש נכונית הטענות כנגד התובע. נוכח האמור
50 סבורה הנתבעת כי היא זכאית להגנות הקבועות בחוק.

בית משפט השלום בבית שמש

תא"מ 20-08-58423 בר יוסף ואח' נ' כרם נבות בע"מ (חל"צ)

תיק חיצוני:

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
49. בכתב הגנתה הביאה הנתבעת טענות למס' אירועי אלימות שנקט לטענתה התובע כלפי תושבים פלסטינאים באזור, אשר מהווים מדגם להמחשת חומרת מעשי התובע.
50. לטענת הנתבעת, בגין מרבית האירועים שפורטו הוגשו תלונות למשטרת ישראל, ולמיטב ידיעתה אף לא אחד מהם הוביל להגשת כתב אישום נגד התובע. גם הבנייה הבלתי חוקית הנרחבת המיוחסת לתובע, והוא אינו מתכחש לאחריותו לה, ואף קושר את עצמו אליה בפומבי, המהווה עבירה פלילית שדינה שתי שנות מאסר, לא הביאה להעמדת התובע לדין.
51. כן בכתב ההגנה התייחסה הנתבעת לכל נושא ונושא בתוך הפרסום והביאה גרסתה והסבריה לטענת אמת בדיבור, לכך אתייחס בהמשך לפסק הדין.
- טענות הנתבעת לעניין פגיעה בפרטיות:**
52. כאמור, התובעים טוענים כי פרסום תמונתם יחד עם הפוסט אותו שיתפה הנתבעת מהווה פגיעה בפרטיותם.
53. לטענת הנתבעת בתמונה דגן נראים התובעים כאשר הם אווזים בבתם התינוקות (התובעת 3) תוך שהם מונעים ממר שבתי בנדט, עובד ארגון "שלום עכשיו", להיכנס למאחז הבלתי חוקי. הנתבעת דוחה את טענת התובעים לפגיעה בפרטיות, וטוענת כי עפ"י פסיקת בימ"ש עליון לא מדובר בפגיעה בפרטיות אשר תיקבע בעניין פרסום תמונות שתוכן פוגעני או מבזה (כגון: תמונות עירום), ולא על פרסום שפוטנציאל הפגיעה נובע מהקשרו.
54. לטענת הנתבעת, התובעים התייחסו באופן לאקוני וכללי בלבד לטענת הפגיעה בפרטיות, ולא העלו טענה לפיה יש בתמונה עצמה כדי לבזות או להשפיל את התובעים. כן טענה הנתבעת כי סעיף 4(2) לחוק לא חל על צילום בפומבי בנסיבות שלהם למצולם יש שליטה, אלא מיועד למצבים החריגים בהם אדם נקלע למצב של חוסר שליטה או תקלה במרחב הציבורי.
55. לטענת הנתבעת, התמונה הכוללת את התובעים ובתם התינוקות (פני התובעת והתינוקות מטושטשות במכוון) כשהצטלמו ביודעין ובמשך זמן ארוך במקום פומבי, כאשר התמונה מהווה חלק ממקבץ תמונות בהן תועד התובע באירועים שונים אשר תוארו במסכת ההגנה, כאשר הוא פועל כמפר חוק.
56. עוד טוענת הנתבעת כי התמונה צולמה עת התובעים 1 ו-2 אחזו בתובעת 3 וחסמו בגופם ובגופה את דרכו של מר בנדט, על מנת שלא יוכל לתעד בנייה בלתי חוקית במאחז, כך שלא ברור האם כתב התביעה כולל עילה של פגיעה בפרטיות, אך הנתבעת תטען גם לעניין זה.
57. לטענת הנתבעת, לתובעים לא קיימת עילה מכוח הגנת הפרטיות עת הם מבצעים עבירה פלילית בפומבי והחזקת התינוקות בידם לא יכולה ליצור להם חסינות מפני דיווח פומבי על מעשיהם.
58. עוד טוענת הנתבעת כי הפרסום לא מהווה פגיעה בפרטיות התובעת והתינוקות, כיוון שפניהן טושטשו כמקובל, וגם לו היה מדובר בפגיעה אין המדובר בפגיעה שיש בה ממש בהתאם לסעיף 6 לחוק הגנת הפרטיות.
59. לטענת הנתבעת התמונה נעשתה באופן בו אינה מגלה עילת תביעה גם בהתאם לסעיף 2 לחוק הגנת הפרטיות.
60. לטענת הנתבעת, עצם העובדה שהתובעים 1 ו-2 הציבו את התובעת 3 באופן אשר נועד לחסום דרך ציבורית הסכימו מכללא לפרסום התמונה, ולחלופין, ככל שהפרסום אכן פגע בפרטיות הרי שנעשה בתום לב ולנתבעת הייתה חובה מוסרית וחברתית לעשותה, ולכן הפרסום מקיים הגנה מכוח סעיף 18 (ב) לחוק.

בית משפט השלום בבית שמש

תא"מ 20-08-58423 בר יוסף ואח' נ' כרם נבות בע"מ (חל"צ)

תיק חיצוני:

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
61. עוד טוענת הנתבעת כי הפרסום מבטא בעיקרו ביקורת על פעולת התובעים בפומבי, כן על אופיים ועברם, ולכן היא מוגנת בהתאם לסעיפים 18 (1) לחוק הגנת הפרטיות וסעיף 15 (6) לחוק.
62. לטענת הנתבעת הפגיעה בפרטיות התובעת 3, ככל שאירעה היא באשמת התובעים בלבד (ר' סי' 65 ו-68 לפקודת הנזיקין) שעשו בה שימוש ציני בכדי להתעמת עם מר בנדט מבלי לחשוש מהתעמתות נגדית, ממש כאילו הייתה התינוקת מגן אנושי. בנוסף התייעוד נועד להציג את התובע, כאשר התובעת 3 מופיעה בו באקראי (באשמת התובע בלבד) ולכן היא מוגנת בהתאם לסעיף 18. (2). (ה) לחוק.
63. בסיכומיה הוסיפה הנתבעת טענה כי הפרסום מהווה ביטוי פוליטי, כאשר הקורא הסביר היה מסיק כי מדובר בביקורת כלפי הרשות המבצעת ואף כלפי הרבנות הראשית. אלא, שברישא לכתב הגנתה מייחסת לתובע מסעות אלימות סאדיסטיים בסגנון התפוז המכני כשהוא ממנף את החסינות שהוא מקבל ע"י גורמי החוק.
64. קרי, לאורך כתב ההגנה עמדה הנתבעת על כך שהפרסום מיוחס לתובע, תוך גינוי התנהלות מערכות אכיפת החוק. אי לכך, העלאת הטענה בשלב הסיכומים, לפיה המדובר הוא בפוסט פוליטי גרידא ולא בפוסט שנועד להכפיש את התובע הינו הרחבת חזית אסורה ולכן לא אדרש להגנה זו, במסגרת פסק הדין.

כתב תשובת התובעים:

- 21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
65. בכתב תשובתם התייחסו התובעים בין היתר, לאירועים שתוארו ע"י הנתבעת בכתב הגנתה והביאו הסברם לטענות או להתרחשויות שנטענו שם.
66. כן טוענים התובעים כי הנתבעת טוענת להיעדר שם טוב לתובע, ולתמיכה בטענתה לקחה תמונה של התובע מלפני 12 שנים, בהיותו בן 15, אשר לא משקפת דבר מחייו ואמונתו, וכן בחשבון הפייסבוק שלו לא הייתה כל פעילות מאז פתיחתו, כך שברור לחלוטין כי התמונה לא הופכת את התובע לטרוריסט.
67. עוד טוענים התובעים כי בכל מקרה, התביעה מתבססת על פיצוי ללא הוכחת נזק, ועל כן אין מקום להעלאת טענה של היעדר הוכחה שאינה רלוונטית ללשון הרע ולפגיעה בפרטיות.

דיון והכרעה:

עילות התביעה בגין פגיעה בפרטיות:

- 34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
68. לטענת התובעים, בעצם פרסום תמונתם (בצמוד לפרסום נשוא התובענה), נפגעה פרטיותם.
69. פגיעה בפרטיות באמצעות תצלום הוגדרה בסעיף 2. (4) לחוק הגנת הפרטיות, כדלקמן: "פרסום תצלומו של אדם ברבים בנסיבות שבהן עלול הפרסום להשפילו או לבזותו";
70. מנגד, הנתבעת טוענת כי התובעים התייחסו לסעיף 2. (4) לחוק הגנת הפרטיות בכלליות, ולא הסבירו כיצד יש בתמונה כדי לבזותם או להשפילם. כן הנתבעת טוענת להגנות מכוחם של סעיפים 18. (1), 18. (ב), 18. 2 (ה) לחוק הגנת הפרטיות וסעיף 15(6) לחוק לשון הרע, וכן טוענת הנתבעת להגנה לפי הוראות סעיף 65,68 לפקודת הנזיקין.

בית משפט השלום בבית שמש

תא"מ 20-08-58423 בר יוסף ואח' נ' כרם נבות בע"מ (חל"צ)

תיק חיצוני:

- 1 71. כן טענה הנתבעת כי פרסום תצלום לא יחשב הפרה של החוק בנסיבות בהן יש למצולם שליטה
2 ואפשרות למנוע הצילום, אלא למצבים מיוחדים וחריגים בהם נקלע אדם למצב של חוסר
3 שליטה או תקלה במרחב הציבורי.
4
- 5 72. יוזכר, כי הנתבעת טענה בעניין זה שהתמונה צולמה כחלק ממקבץ תמונות שצולמו כאשר
6 התובע והתובעת אחזו בתינוקת (התובעת 3) וחסמו בגופם ובגופה את דרכו של מר בנדט
7 למאחז, במטרה למנוע ממנו תיעוד של בנייה לא חוקית במאחז, זאת תוך כדי חסימת דרך
8 ציבורית.
9
- 10 73. התובעים לא עתרו לסכום פיצוי מסוים בגין פרסום התמונה אלא עתרו לסכום פיצוי כולל בגין
11 כל רכיבי התביעה, בסך 70,000 ₪.
12
- 13 74. פרסום תצלום של אדם מהווה במקרים מסוימים פגיעה בפרטיותו, ולכן סעיף 2 (4) לחוק הגנת
14 הפרטיות צועד בהלימה עם חוק איסור לשון הרע.
15
- 16 75. ככלל לא יאסר פרסום של אדם ברבים, אלא כאשר הוא ימצא כפוגע בפרטיות של אדם, מצוין
17 בסעי' 2 (4) לחוק הגנת הפרטיות.
18
- 19 76. נשאלת השאלה אפוא, האם למרות שהתובעים ידעו אודות הצילום ולא התנגדו לו, הם יכולים
20 לטעון לפגיעה בפרטיות. מטבעם של הדברים יש להפריד לשני חלקים, החלק הראשון נוגע
21 להסכמה להצטלם או להיעדר התנגדות למצער, והחלק השני נוגע להסכמה או היעדר הסכמה
22 לפרסום התמונה.
23
- 24 77. בעניינינו התובעים מצולמים בשטח ציבורי, כאשר הם מודעים לצילום, ראו כי הם מצולמים
25 בשעת מעשה, ולא מנעו את הצילום. לכן לא ניתן לטעון כי הצילום נעשה שלא בידעת
26 התובעים או לא בהסכמתם וממילא הם לא טענו זאת.
27
- 28 78. בעניין החלק השני – אין ספק כי התובעים לא התכוונו ליתן הסכמתם לצילום, ולכן יש לבחון
29 האם מדובר בפגיעה בפרטיותם.
30
- 31 79. עיון בתמונה (אחת בלבד) כשלעצמה, בה נראים התובעים לא מעלה תכנים פוגעניים או מבזים.
32 זאת לעומת מקרים בהם יצולמו תכנים מיניים או חושפניים או כאשר אדם צולם במצב מגחיק
33 למשל כשהוא מועד, או הושם ללעג בשל מצבו הגופני, כמו משקל גוף, הוכר גם מקרה של פגיעה
34 בפרטיות של אישה שצולמה כשהיא אוכלת (שווארמה).
35
- 36 80. במקרה דנן, אופי התמונות כשלעצמו אינו נראה פוגעני, ברם עצם פרסומן יחד עם הפרסום
37 במלל, הוא שעשוי להיות פוגעני. כלומר השיוך שבין התיאור של התובע כפי שתואר בפרסום
38 לתמונתו, הוא שלמעשה מהווה פגיעה בפרטיות.
39
- 40 81. בהתאם, יש להפריד את הדיון בעניינינו של התובע ובעניין של התובעות, לגביהן לא נכתב דבר
41 בפוסט שפורסם, אלא הועלתה תמונתן בלבד.
42 82. אי לכך, עיי'מ לבחון האם נפגעה פרטיותו של התובע יש לבחון הדברים בקשר ללשון הרע נשוא
43 הפוסט, ולכך אתייחס בהמשך.
44
- 45 83. נשאלת השאלה אפוא, האם פרטיותן של התובעות 2-3 נפגעה כתוצאה מפרסום תמונתן והאם
46 לנתבעת הגנות בעניין.
47
- 48 84. סעיף 6 לחוק הגנת הפרטיות קובע כי לא תהא זכות תביעה בגין פגיעה שאין בה ממש.
49

בית משפט השלום בבית שמש

תא"מ 20-08-58423 בר יוסף ואח' נ' כרם נבות בע"מ (חל"צ)

תיק חיצוני:

- 1 בספרו של עו"ד אלי הלם "דיני הגנת הפרטיות" (2003) הוא מציין ביחס לסעי' 6 כדלקמן:
 2 **"הסוגיה כיצד יקבע בית-המשפט אם הפגיעה היא מזערית תלויה במהות הזכות שנפגעה,**
 3 **בתכלית הפגיעה ובנסיבות נוספות של כל מקרה ומקרה"** (עמ' 177).
- 4
 5 86. כאמור התמונה בה מופיעות התובעות לבדה וללא הפרסום, אם היא פוגעת בפרטיותן, אכן
 6 מזערית לאור זאת כי התמונה צולמה ברשות הרבים, בידיעת התובעת ובהסכמת התובעים
 7 לצילום התובעת 3, פני התובעות טושטשו לחלוטין, בקושי רבי ניתן להבחין כי בסמוך לתובע
 8 דמויות נוספות, התמונה אינה כוללת אלמנטים מבזים שלהן, ומלכתחילה התובעות מופיעות
 9 בתמונה בדרך אגבית. בנידוננו, יוחסה לתובע אלימות חריפה, והוצג צילומו כאשר בצילום
 10 דמויות נוספות אשר להן לא מיוחסת האלימות.
- 11
 12 87. התמונה שנלוותה אל הפרסום, היא למעשה משנית לו. אין ספק כי הנתבעת לכתחילה התכוונה
 13 לפרסם את המלל ותוכנו בעניין התובע, וכעניין נלווה לכך, את התמונה. התובעות הצטרפו
 14 לתמונה באקראי ומכיוון שהיו נוכחות במקום האירוע, עובר לפרסום, ולא היתה לנתבעת
 15 כוונה ספציפית לפרסום ברבים, וכראיה לכך, פניהן של התובעות טושטשו.
- 16
 17 88. לכך אוסיף, כי הנתבעת טענה במס' הזדמנויות, הראשונה שבהן בכתב הגנתה, כי התובעים
 18 למעשה הסכימו לתמונה בעצם העובדה שהציבו עצמם, יחד עם בתם, כדי לחסום דרך ציבורית
 19 תוך שידעו בזמן אמת כי הם מצולמים, כך שלמעשה הם לא התנגדו לצילום וכפועל יוצא מכך,
 20 הם הסכימו לו.
- 21
 22 89. בנוסף לכך, טוענת הנתבעת כי בניגוד לטענות התובעים לפיהן ניתן לזהות התובעות 2-3 על-אף
 23 הטשטוש, ולו בשל קרבתן לתובע, הרי שבפועל קשה מאוד להבחין כי ליד התובע יושבות אישה
 24 ותינוקת, וממילא לא ניתן לקבוע כי מדובר בתובעות 2-3. אכן עיון בתמונות מאשש את טענת
 25 הנתבעת בעניין זה ולא ניתן לזהות את התובעות עפ"י התמונה בה הן מופיעות, אלא לפי הקשר
 26 שבינן ובין התובע.
- 27
 28 90. למען הסר ספק אתייחס לעניין זה ואעיר כי אמנם נקבע בפסיקה כי המבחן לקיום לשון הרע
 29 הוא החוג שבו מתנהלים חייו של התובע, ופירושו של דבר שיש להתחשב בפגיעה בשמו הטוב
 30 של אדם בעיני מגזר מסוים באוכלוסייה שאליו הוא משתייך נדון על סמך קביעות בית המשפט
 31 ע"א שאהה נ' א ג'מיאן, פ"ד לט (4) 734, ובע"א 809/89 משעור ואח' נ' חביבי, פ"ד מז (1) 1.
- 32
 33 91. בהקשר זה, יש להביא גם את הפסיקה הנוגעת לתנאי מקדמי לקיום עילת תביעה של התובעות
 34 בעניין טענה לפגיעה בפרטיותן, כי ניתן לזהותן בתמונה שצורפה לפוסט. לעניין זה ר' והשוו
 35 למשל פסק דין בנושא לשון הרע שתוצאתן לגבי פגיעה בפרטיות עקב פרסום, שווה: **"אם אי**
 36 **אפשר להכיר את המערערת בתמונה, ממילא לא יכולה להיות שום פגיעה בשמה הטוב בעיני**
 37 **הציבור..."** שם, עמ' 1226;
- 38
 39 92. בענייננו, עקרונית ניתן אולי לשער כי בתמונה מופיעות אשתו ובתו של התובע. מנגד, ניתן לומר
 40 כי מדובר בתושבות אחרות של האזור, מכרות של התובע, ולא בהכרח אשתו ובתו. משטושטשו
 41 תמונות התובעות, עליהן נטל הראיה להוכיח כי ניתן לזהותן בצילום, ובמקרה דנן התביעה לא
 42 התייחסה לעניין זה.
- 43
 44 93. בענייננו, במכלול הנתונים הגעתי למסקנה כי בפרסום תמונת התובעות, אין הפרה של הוראות
 45 חוק הגנת הפרטיות, ואין ממש בפגיעה שנגרמה לתובעות, אף יכול ויתכן כי חשו אי נוחות
 46 מעצם פרסום התמונה, ועל כך איני יכולה לחלוק, לא באופן אובייקטיבי ולא באופן
 47 סובייקטיבי.
- 48
 49 94. לנוכח כל זאת, תביעתן של התובעות נדחית.
- 50

בית משפט השלום בבית שמש

תא"מ 20-08-58423 בר יוסף ואח' נ' כרם נבות בע"מ (חל"צ)

תיק חיצוני:

חוקיות המבנים שבחזקתו של התובע

- 1
2
3 95. כזכור, בפרסום טענה הנתבעת בעניין זה כי: "... מה עושים בחווה של מיסטר בר יוסף?
4 פורצים כבישים פיראטיים. בונים מבנים לא חוקיים... וגם נטפלים באלימות מפעם לפעם
5 לישראלים שבאים לתעד את ההשתלטות שלו ושל חבירו (הטעות במקור) על אלפי דונם
6 שנמצאים בין הכפרים כובר, ג'יביה ואם א- ספא... עכשיו נחשו מי דווקא מבסוט מבר יוסף?
7 Chief rabbinta of Israel שבשנת 2018 נתנה לו אישור מספר 2618/1 לגדל בקר כשר
8 לשחיטה. מופתעים אה? גם אנחנו. אגב, בר יוסף אינו המתנחל האלים היחידי שקיבל
9 חותמת הכשר מהרבנות הראשית...".
- 10
11 96. לטענת הנתבעת, עומדת לה הגנת אמת דיברתי כפי שקבוע בסעי' 14 לחוק, שכותרתו "אמת
12 בפרסום", וכן הגנת תום הלב המוגן בסעיפים 15(2), 15(4), 15(6) לחוק. התובעת טוענת כי כלל
13 המבנים אותם הקים התובע במאחז הבלתי חוקי נבנו שלא כדין ובניגוד לסעיף 37 ב. לחוק
14 תכנון ערים, כפרים ובניינים (יהודה והשומרון) (מס 418), תשל"א – 1971, הקובע עונש מאסר
15 של שנתיים בגין בנייה שלא כדין בשטחים כבושים. הנתבעת הפנתה למכתביו של ממונה
16 במינהל האזרחי, מר יואב בר-נס מיום 2.8.20 ומיום 1.9.21 המאשר לטענתה כי עבור כל רכיבי
17 הבינוי במאחז הבלתי חוקי "החווה של צבי" הוצאו צווי הריסה סופיים.
- 18
19 97. הנתבעת אף טוענת כי למשטרה נמסרו ראיות המצדיקות ללא כל ספק את העמדתו של התובע
20 לדין, ברם מערכת אכיפת החוק בגדה המערבית אינה פועלת כראוי והתובע אינו מועמד לדין.
- 21
22 98. הנתבעת טוענת כי אין לתובע הקצאה לצרכי מגורים, בנייה או חקלאות בחווה אולם בכ"ז
23 הוקמה החווה במקום, וכי בניית החווה מנוגדת להסכם שבין התובע ובין האגודה השיתופית
24 משנת 2020, כאשר סעי' 6 לו קובע כי לא תתאפשר הקמה של מבנה מגורים בשטח המרעה,
25 בסתירה לטענתו בדבר הסכמות אחרות עם היישוב.
- 26
27 99. בנוסף טוענת הנתבעת כי עפ"י המידע שיש בידה, כבר בשנת 2003 פקעה ההרשאה להקצאת
28 שטח זה ע"י החטיבה להתיישבות וכי התובע נמנע מלצרף אסמכתאות או ראיות הזמה בדבר
29 הזכויות שיש לו בקרקעות דן.
- 30 100. כן נטען שהתובע הודה בחקירתו כי הוצאו על מבנים בחווה צווי הריסה וכן השיב כי אם
31 הפרסום היה רק על מבנים חוקיים לא היה טוען להוצאת דיבה.
- 32
33 101. הנתבעת טוענת גם כי כאשר נשאל התובע האם ישנם מבנים נוספים עם צווי הריסה, התחמק
34 מלהשיב וטען: "לא יודע".
- 35
36 102. התובע טוען כי אף אם תתקבל טענת הנתבעת בעניין צווי הריסה שהוצאו למבנים של התובע
37 במאחז, הרי שמדובר בעבירה מנהלית שעונשה קנס, אך לא מאסר, ולכן דינה של טענת ההגנה
38 בדבר אמת בפרסום או תום הלב להידחות.
- 39
40 103. כן טוען התובע כי אין מבנים ששייכים לו ולגביהם הוצאו צווי הריסה, כי יש לו הסכמי הרשאה
41 לשיתוף במקרקעין, וכי עד הנתבעת העיד בעצמו שהטענה כי אין לתובעים הרשאה חוקית
42 להחזיק בשטח היא מסקנה שלו.
- 43
44 104. עוד טוען התובע בעניין המכתב של מר בר-נס כי לא ניתן להסתמך עליו כיוון שהמכתב אינו
45 מופנה לנתבעת, כי לא צורפה רשומה מוסדית כלשהי המעידה על מעמדו של מר בר-נס, וכי
46 הוא לא זומן להעיד ביחס לחוקיות המבנים. אי לכך לטענת התובע לא ניתן להסתמך על מכתב
47 שהועבר לצד ג' בשביל להוכיח טענת אמת דיברתי.
- 48
49 105. בהקשר זה טוען התובע כי עד הנתבעת אישר שקיימים צווי הריסה למבנים, ברם המידע
50 שמוחזק בידינו אינו המסמכים עצמם אלא מ"ג. כן טען התובע כי הנתבעת לא ביקשה לקבל

בית משפט השלום בבית שמש

תא"מ 20-08-58423 בר יוסף ואח' נ' כרם נבות בע"מ (חל"צ)

תיק חיצוני:

- 1 את צווי ההריסה וממילא אין בידם צווים כאלה. התובע טוען כי זהו המסמך היחיד שיכול
2 היה לאשר טענת הגנת אמת דיברתי של הנתבעת.
3
- 4 106. התובע טוען כי הנתבעת כשלה בהוכחת טענתה כי מדובר במאחז בלתי חוקי וכי לא עליו נטל
5 ההוכחה להוכיח כי המאחז חוקי, אלא הנטל עליה, וכי היעדר עדויות והוכחות פועל לחובתה.
6
- 7 107. במסגרת הליך הגלמ"ס הגיש התובע שני הסכמים שעשה מול האגודה השיתופית להתיישבות
8 קהילתית בע"מ, מיום 21.1.23, וההסתדרות הציונית העולמית באמצעות החטיבה
9 להתיישבות מיום 2.1.18, מנוסחם עולה כי האגודה הקצתה לתובע קרקע לניהול חווה ולגידול
10 בקר, בשני מתחמים וכיוב'.
11
- 12 108. המסמכים העיקריים עליהם הסתכמה הנתבעת כאשר טענה כי התובע בנה מבנים בלתי
13 חוקיים הם מכתביו של מר בר-נס כאמור לעיל, מהם עולה כי הוצאו צווי הריסה בעניין מבנים
14 אלו.
15
- 16 109. אכן הצדק עם התובע בעניין זה ולפיו ראיה שניתן לקבלה לצורך קבלת טענת ההגנה "אמת
17 דיברתי", היא צווי ההריסה שהוצאו נגד התובע וביחס למבנים בלתי חוקיים שהקים ולא די
18 להסתפק במכתב של מר בר-נס, למשל מן הטעם, כי תוקפם של הצווים מוגבל ויתכן כי אינם
19 ברי תוקף עוד.
20
- 21 110. מנגד, התובע בחקירתו, בדיון ההוכחות מיום 8.2.23 (להלן: "הדיון" או "דיון ההוכחות") אכן
22 מעיד בחקירתו (עמ' 15 לפרו', ש' 28-33, עמ' 16, שו' 1-2), כדלקמן:
23
- 24 "ש. ... למה אתה לא כותב בכתב תביעה, שעוסק בטענה שהמבנים בחווה לא חוקיים.
25 שהמבנים בחווה לא חוקיים שהוצא נגדם צו הריסה. למה אתה מסתיר את זה?"
- 26 ת: א' כל לא הסתרתי שום דבר.
27 ש: כתבת את זה?
28 ת: לא כתבתי, לא הסתרתי.
29 ש. זה לא נראה לך רלוונטי לשאלה האם הפרסום נכון או לא?
30 ת: לא. אם הפרסום היה רק על מבנים לא חוקיים, לא הייתי מוציא הוצאת דיבה..."
- 31
- 32 111. וכן משיב (עמ' 16 לפרו', ש' 5-7): "תאשר לי שיש צווי הריסה סופיים לכל המבנים בחווה":
33 כדלקמן: "יש מבנים שיש עליהם והרסנו אותם, ויש מבנים שהזנו אותם לבקשת המינהל.
34 אני לא בקיא במה המפקח עושה ועל מה הוא שם או לא שם", וכן חוזר ומאשר בעמ' 32 לפרו',
35 בשו' 30 כי: "... חלקם פירקו לנו את הגדרות, חלקם ערבים וחלקם המדינה. החליטה שזה
36 לא תקין, פירקה". הלכה למעשה ישנה הודאת בעל דין לפיה הקים מבנים לא חוקיים.
37
- 38 112. עד כאן – מחד בראיות שצירפה הנתבעת לא הרימה את נטל ההוכחה המוטל עליה להוכיח כי
39 התובע הקים מבנים בלתי חוקיים, ומאידך התובע עצמו מאשר כי הקים מבנים כאלו והמדינה
40 הורתה על הריסתם והם אכן נהרסו, ובכך מאשר את טענת ההגנה של הנתבעת בעניין הקמת
41 מבנים בלתי חוקיים.
42
- 43 113. מכאן אל הפרסום עצמו בעניין בנייה בלתי חוקית. הנתבעת כתבה: "מה עושים בחווה של
44 מיסטר בר יוסף? פורצים כבישים פיראטיים. בונים מבנים בלתי חוקיים. נותנים לפרות
45 לרעות בכרמי הזיתים של הפלסטינים באזור... ההשתלטות שלו ושל חבריו (הטעות במקור)
46 על אלפי דונם שנמצאים בין הכפרים כובר, ג'יביה ואם א- ספא ...".
47
- 48 114. כאשר בוחנים תביעת לשון הרע או תביעת דיבה - ראשית, יש למצוא את המשמעות
49 האובייקטיבית העולה מהביטוי בהתאם לנסיבות החיצוניות וללשון המשתמעת ממנו. בעניין
50 זה נקבע כי אין צורך להביא ראיות בדבר המשמעות שקורא מסוים או סוג קוראים זה או אחר

בית משפט השלום בבית שמש

תא"מ 20-08-58423 בר יוסף ואח' נ' כרם נבות בע"מ (חל"צ)

תיק חיצוני:

1 מייחס לפרסום, שלגביו נטען כי יש בו משום לשון הרע. בית המשפט יבחן את הפרסום בעיניו
2 של קורא סביר, ויקבע אם הדברים מהווים לשון הרע (ר' ראו ע"א 334/89 מיכאלי ואח' נ'
3 אלמוג, פ"ד מו(5) 555, 562) (להלן: "עניין מיכאלי").
4

5 115. כאשר הקורא הסביר קורא את הפרסום, הוא מסיק כי האדם עליו נכתב הפוסט פועל בניגוד
6 להוראות חוק התכנון והבנייה, ובהקשר של שטחים שמחוץ לקו הירוק יבין הקורא הסביר כי
7 הוא משתלט על קרקעות של תושבים פלסטינאים וגוזל מהם שטחים. בענייננו, הקורא הסביר
8 יסבור כי התובע השתלט על שטחים נרחבים, אלפי דונם כלשון הפרסום, בנה מבנים בלתי
9 חוקיים רבים, ועושה זאת באופן תדיר, חדשות לבקרים, בהפקרות ומבלי שסר למרות הדין.

10
11 116. לסיכום בעניין חוקיות המבנים - מהחומר שלפני עולה כי לתובע היתר להקים חווה לרעיית
12 בקר. הנתבעת צירפה אישורים לפיהם הוצאו צווי הריסה על מבנים בלתי חוקיים שהקים
13 התובע, והוא עצמו אישר בעדותו כי נדרש לפנות/להרוס מבנים שהוקמו באופן בלתי חוקי.
14

15 117. לכן, טענת ההגנה של "אמת דיברתי" הינה חלקית באשר לחוקיות המבנים שהקים התובע,
16 שכן יתכן כי אמת שהיתה נכונה לשעה אחת, אינה נכונה לשעה אחרת.
17

18 118. אזכיר, כי אף אם קיבל התובע היתר לבניית מבנים מסוימים, בפרסום דגן לא טענה הנתבעת
19 כי כל המבנים אותם הוא בנה/הקים נבנו באופן בלתי חוקי, אלא צוין בכלליות כי "בונים
20 מבנים בלתי חוקיים".
21

22 119. ואולם, בדנ"א 7325/95 ידיעות אחרונות בע"מ ו-4 אח' נ' קראוס, תק-על 98(2) 1352, נקבע כי
23 החוק אינו דורש שהאמת שבפרסום תהיה "אמת במלואה" כל הזמן, ודי כי שתהא נכונה
24 לשעתה. נזכיר, כי הפרסומים הינם מיום 26.5.20, כאשר נכון לאותה העת, המבנים הבלתי
25 חוקיים כבר הוקמו ע"י התובע.
26

27 120. לכן, משהוכח עובדתית, ולו באמצעות הודאת התובע כי חלק מהמבנים פורקו או נהרסו, או
28 הוזזו, הרי שטענת הגנת הנתבעת "אמת בפרסום", בעניין אי חוקיות המבנים, מתקבלת.
29

30 121. בנוסף לעניין זה, התובע קישר בין הפרסום של המילים: "בכל מקום נורמלי היה מן הסתם
31 מזמן מועמד לדין פלילי", וטען כי אף אם הקים מבנים בלתי חוקיים לא ניתן לטעון או לפרסם
32 כי יש להשימו במאסר. בעניין זה שתי הערות-האחת - בפרסום לא צוין כי יש להשים התובע
33 במאסר. השנייה - למקרא הפרסום הרי שעניין הדין הפלילי נוגע לאלימות המיוחסת לתובע
34 ולא לעניין המבנים הבלתי חוקיים.
35

כניסת הצאן והבקר של התובע לשטחים של פלסטינים באזור

36
37 122. אתייחס בקצרה לפרסום של הבקר של התובע שרועה בשדות הפלסטינאים. מטעם הנתבעת
38 הובאו עדויות לכך שהצאן והבקר של התובע רועה באדמות פרטיות של פלסטינים באזור. ר'
39 למשל תצהירו של מר מונג'ד תמימי, תצהירו של מר מוחמד אל עביאת, ותצהירו של חאתם
40 אבו זיאדה, וכן סרטון שצורף ע"י הנתבעת.
41
42

43 123. בעדותו אישר התובע את טענות כניסת הבקר שלו אל שטחים שלא שייכים לו (ר' עמ' 31 לפרו'),
44 ש' 33-28):

45 "יש לי אחריות ויש הנחיות ואנחנו משתדלים לדאוג שלא ייכנסו לאדמות פרטיות, למרות
46 שזה קרה, למרות שעצרנו את זה, למרות שגידרנו חלק מהשטחים. יש איזורים שזה מאוד
47 מורכב. חלקם פורקו לנו את הגדרות, חלקם ערבים חלקם המדינה, החליטה שזה לא תקין,
48 פירקה. אירוע מורכב. אנחנו משתדלים שלא ייכנסו ל... פרטיות, בכל היכולת שלנו, למרות
49 שזה מאוד מורכב, לפעמים בעלי חיים בורחים. ערבים לא מוכנים שנגדר את השטחים

בית משפט השלום בבית שמש

תא"מ 20-08-58423 בר יוסף ואח' נ' כרם נבות בע"מ (חל"צ)

תיק חיצוני:

1 שלהם. לפחות חלק מהם. כמה הסכימו ועשינו גדר. והכל בסדר. איפה שאנחנו מצליחים
2 אנחנו מצליחים, איפה שלא – מנסים".

3
4 124. אף אם אקבל את גרסתו לפיה הוא עושה מאמצים למנוע רעיית העדר שלו בשטחים של
5 פלסטינים, בשורה התחתונה התובע אישר את הפרסום, ולכן גם בעניין זה מתקבלת טענת
6 ההגנה – אמת דיברתי.

פריצת כבישים פיראטיים

7
8
9
10 125. הנתבעת כתבה בפרסום: " פורצים כבישים פיראטיים". הנתבעת לא הוכיחה טענתה לאמת
11 דיברתי בעניין זה, מי מהעדים לא העיד בעניין, ולכן טענת ההגנה אמת דיברתי בעניין זה,
12 נדחת.

תיאור התובע כאדם אלים

13
14
15 126. הנתבעת מספר פעמים בפרסום תיארה את התובע כאדם אלים, ראו: "ברוכים הבאים לחוות
16 הטרור ... במקום נורמלי היה מועמד לדין פלילי ... מתנחל אלים ... מה עושים בחווה של
17 מיסטר בר יוסף? פורצים כבישים פיראטיים. בונים מבנים לא חוקיים נותנים לפרות לרעות
18 בכרמי הזיתים של הפלסטינים באזור תוקפים בעלי קרקעות, או סתם פלסטינים שבאים
19 לעשות פקניק באופן אכזרי במיוחד נטפלים באלימות מפעם לפעם לישראלים ... אחד מתוך
20 ממאות רבות של מתנחלים אלימים במיוחד שמדינת ישראל משתמשת בשירותיהם
21 האלימים על מנת להשתלט על שטחים בגדה המערבית...בר יוסף אינו המתנחל האלים
22 היחידי שקיבל חותמת הכשר מהרבנות הראשית...בתגובה הראשונה תוכלו לקבל הצצה
23 לעולמו המופרע של מר בן יוסף וחביריו".

24
25
26 127. בסיכומיה טוענת הנתבעת כי האלימות המיוחסת לתובע היא אופי אלים במיוחד מבחינת
27 עולמו האידיאולוגי וכי הפוסט למעשה לא ייחס לו אלימות פיזית, וכי אלימות אינה חייבת
28 להיות פיזית, וכי פורסם שבחווה שלו תוקפים פלסטינים, והפנתה לחקירתו של מר דרור
29 אטקס, מייסד הארגון.

30
31 128. התובע טען בסיכומי התשובה שלו כי מדובר בטענה שעלתה לראשונה במסגרת חקירתו של
32 מר אטקס וכי מדובר בהרחבת חזית.

33
34 129. כזכור, מעניין מיכאלי, המבחן האובייקטיבי יבחן לפי התרשמות הקורא הסביר, ובעניינו
35 ניתן להתרשם מלשון הפרסום כי היא מייחסת לתובע אלימות פיזית, ואף אלימות פיזית
36 קשה. אין הדבר מונע הסקת מסקנה של הקורא כי התובע מתנהג באופן אלים באופנים
37 שונים, כמו שטוען מר אטקס, כי גם חסימת כבישים, או הסתובבות עם נשק ובירור וחקירות
38 של משפחה שיוצאת לבלות בפיקניק, וגרימת ביטול בילוי משפחתי, מהווה אלימות, ולא
39 נדרשת בהכרח אלימות פיזית.

40
41 130. הנתבעת כאמור מסכימה כי מדובר בלשון הרע, ברם טוענת להגנת אמת בפרסום.

42
43 131. כעת אדון בטענות ההגנה של הנתבעת ביחס לפרסום בעניינו של התובע בעצמו.

טענת הנתבעת להגנה מכח אמת דיברתי בעניין אלימות שיוחסה לתובע

44
45
46 132. לטענת הנתבעת כל רכיבי הפרסום הינם אמת. בהקשר לכך, הפנתה הנתבעת למספר אירועים
47 אשר התרחשו ובהם לטענתה נטל התובע חלק, ובהמשך זימנה שורת עדים לדיון ההוכחות.

48
49 133. הנתבעת העידה עדים מטעמה אשר לטענתה יש בעדותם בכדי ללמוד על אופיו האלים של
50 הנתבע, ולהלן אבחן העדויות, אל מול כתב ההגנה ותצהירי העדים.

בית משפט השלום בבית שמש

תא"מ 20-08-58423 בר יוסף ואח' נ' כרם נבות בע"מ (חל"צ)

תיק חיצוני:

1

2

3

אירוע 1- מיום 20.4.20 (סעיף 29.1 לכתב ההגנה):

4

134. לטענת הנתבעת - ביום 20.4.20 תקף התובע יחד עם אחרים, כשהם חמושים בנשק חם, את החקלאים אחמד סאלח בן 64, ושני בניו עבד אל פתאח סלאח ומחמוד סלאח. לטענת הנתבעת, התובע וחבריו היכו אותם נמרצות, נטלו להם את מכשירי הטלפון וקשרו את ידיהם של עבד אל פתאח ומחמוד סלאח. לאחר מכן, הולוכו את הבן מחמוד סאלח לאורך קילומטר באמצעות חבל שקשרו לידיו הכפותות משל היה בהמה, וזאת עד הגיעם לגייף צה"לי. כעבור מספר שעות שחררו החיילים את החטופים, כאשר כתוצאה מהמכות סבלו האחים מחבלות שונות ועור התוף של אחד מהם נקרע.

11

12

135. העדים לאירוע זה לא התייצבו לדיון ההוכחות ועדותם לא נשמעה. התובע עותר למשיכת תצהיריהם (ר' סעיף 87 לסיכומי התובע). בסיכומי הנתבעת לא הובאה התייחסות לסוגיית אי התייצבות העדים מטעמה.

13

14

15

136. אי לכך, בהתאם לתקנה 178. (ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018 (להלן: "תקסד"א") וכן בהתאם לסעיף 17. (א) לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971 (להלן: "פקודת הראיות") הנני מורה על מחיקת תצהיריהם של מר אחמד סאלח, מר עבאד אל פתאח ומר מחמוד סאלח.

16

17

18

19

20

137. בנוסף אציין לעניין זה, כי בעדותו אישר מר אטקס שלא קיבל את המידע בעניין תקיפת התובע את האחים סלאח מאת האחים עצמם אלא מגורמים אחרים (ר' עמ' 92 לפר').

21

22

23

24

138. בהתאם לאמור, הנני דוחה את טענת הנתבעת לאמת דיברתי ביחס לאירוע מיום 20.4.20.

25

אירוע 2- מיום 16.4.20 (סעיף 29.2 לכתב ההגנה):

26

27

139. לטענת הנתבעת ביום 16.4.20, התובע ושלושה אנשים נוספים, חמושים כולם בנשק חם, תקפו את האחים עיסא ומוסא קטאש, אשר ליקטו עשבי בר במהלך ארוחה בחיק הטבע שערכו עם בני משפחתם, באדמות הכפר ג'יביא. שני תוקפים היכו את האחים ובעטו בהם עד שאיבדו את שיניהם הקדמיות, מוסא קטאש הצליח להימלט ולהתחבא, ואילו עיסא קטאש נותר בידי התוקפים אשר קשרו את ידיו. התובע ואדם נוסף כאמור היו חלק מהתוקפים, כאשר התובע בעצמו דרך את נשקו וכיוון אותו לראשו של עיסא בעודו מדמם מאפו ופיו, הארבעה הולוכו את עיסא כ- 300 מטרים בניגוד לרצונו כשהם יורקים ומקללים אותו, מסרו אותו לחיילים אשר שטפו את פצעיו ומנעו מהתוקפים להמשיך להכותו, ביררו למעשי של עיסא ובסופו של דבר שחררו אותו לדרכו. החיילים לא עצרו את התובע או את חבריו.

28

29

30

31

32

33

34

35

36

140. העדים לאירוע זה הינם מר מוסא עבד אל עיאני פאיז אקטאש (להלן: "מוסא") וכן מר עיסא עבד אל עיאני פאיז אקטאש (להלן: "עיסא").

37

38

עדותו של מר מוסא למול עדות התובע, ומסקנות:

39

40

141. בתצהירו של מוסא שהוגש ביום 10.1.23 (ותרגומו ביום 1.2.23) הצהיר כדלקמן, ואלו עיקרי הדברים: התובע קילל אותו, איים עליו, דרש ממנו להציג ת"ז, חטף לו את הארנק, זרק את הת"ז והנייד של העד על הקרקע, ותוך כדי היכה אותו במוט על הרגליים והגב. באותו הזמן, מתנחל אחר הלך להביא חבל לקשור את העד ותוך כדי כך התובע בעט בו במשך 4-5 דקות באשכיו וגרם לו לכאבים עצומים, וכן ריסק לו את השיניים הקדמיות. כן הצהיר מוסא כי התובע גרם לו לקרע במיניסקוס ברגל, אך תוך כדי שהיכה אותו, התובע קיבל שיחת טלפון וכשעצר לענות לשיחה הרים מוסא את חפציו וברח. כן הצהיר ביחס לאחיו עיסא כי לאחר שאיתרו אותו הוא הגיע פצוע וחבול עם שיניים קדמיות שבורות וגם רגלו נשברה. בעקבות האירוע פונו האחים למיון ורגלו של עיסא גובסה.

41

42

43

44

45

46

47

48

49

בית משפט השלום בבית שמש

תא"מ 20-08-58423 בר יוסף ואח' נ' כרם נבות בע"מ (חל"צ)

תיק חיצוני:

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
142. בדיון ההוכחות העיד מר מוסא בניגוד לאמור בתצהירו כי התובע היכה אותו במקל עץ (ר' ש' 20, עמ' 96 לפרוטוקול). כן העיד כי קיבל מכות בשיניים שלו (מה שכאמור גרם לשיניו להתרסק כאמור בתצהירו), כשהתבקש העד להראות את שיניו שינה את גרסתו והצהיר כי קיבל מכות ברגליים ואף קיבל מכה ברגל שמאל אשר בשלה הוא נזקק לניתוח אבל אין לו כסף לעשות את הניתוח (ר' ש' 10-11, עמ' 96 לפרוטוקול).
143. כן לבקשת התובע תורגם המסמך הרפואי שצורף לתצהיר העד ובו נכתב "הגיע למיון והיה לו כאבים, היה לו כאבים בברך שמאל ובגב אחרי תקיפה מהמתנחלים ואחרי הבדיקה וצילומי רנטגן הביאו לו את התרופות המתאימות ולפי בקשתו ניתנה..." (ר' 8-6, עמ' 105 לפרוטוקול). במסמך הרפואי המתעד את מצבו הרפואי של מוסא, אין אזכור לכך ששיניו היו שבורות או לפגיעה באשכיו.
144. בעדות התובע הוא הצהיר כי כלל לא היה במקום בעת התרחשות האירוע אלא הגיע מאוחר יותר בעקבות שיחת טלפון מאנשים ששהו בחווה שדיווחו לו על האירוע. כן הצהיר כי כשהגיע למקום היה העד עיסא כבר בידי הכוח הצבאי, כן הצהיר כי היה לעיסא דם על הפנים וכי הוא ביקש מהחיילים להביא לו מים (ר' ש' 21-9, עמ' 20 לפרוטוקול). בעדות התובע הצהיר כי לא ראה את מר מוסא כלל, אלא רק את מר עיסא, וזאת רק כשהיה בידי הכח הצבאי כאמור.
145. מנגד, חרף חלוף הזמן, את עדותו של מר מוסא הנני זוכרת היטב והוא יצר אצלי רושם מהימן כמי שחווה תקיפה פיזית אלימה ביותר. אם הוכח במוט ברזל או במקל עץ, בעיני מהווה פרט שולי בפרט כאשר העד היה תחת אלימות וכאשר עברו כ-3 שנים מאז האירוע בעת מתן העדות. אמנם לא ברור מדוע בדו"ח הרפואי שהוצג בעניינו של מר עיסא אין אזכור לפגיעה בשיניים או באשכים, אולם התובע עצמו אישר כי כאשר פגש את העד לאחר שקיבל דיווח על האירוע, היה דם על פניו ובאזור הפה (ר' עמ' 27 לפרי', ש' 15).
146. כאמור, העד יצר רושם אמין באשר לתקיפה, התובע ממילא לא הכחיש כי העד הותקף, ברם שלל טענה כי הוא התוקף.
147. העד טען כי התובע הוא שהתקיפו אולם, לא הוכח בפני כי דווקא התובע הוא התוקף. גם בסיכומי הנתבעת, היא אינה שוללת אפשרות שמי מעובדי "החווה של צבי" הם שתקפו את העד מוסא קטאש, ולא הוכיחה ברף הנדרש במשפט אזרחי, כי התובע הוא התוקף.
148. בעניין חקירת התובע בנוגע למר מוסא קטאש, הנתבעת לא שאלה את התובע שאלות נוספות, ושאלותיה נגעו לאחיו, מר עיסא קטאש.
149. סיכומו של דבר – לא הוכח בפני כי התובע בעצמו נקט אלימות נגד מר מוסא קטאש. התרשמתי כאמור כי מר מוסא הותקף, ברם לאו הוכח כי התובע הוא התוקף.
150. התובע למעשה מאשר כי מר מוסא קטאש הותקף. התובע מאשר בחקירתו כי מי שדיווח לו על האירוע וקרא לו אל המקום הם אנשים שהיו בחווה באותו זמן, ורועה הצאן הוא רועה מטעמו. עפ"י עדות התובע, מר מוסא קטאש נראה חשוד שנכנס אל שטחי המרעה של החווה והוא קיבל התראה על כך מאנשי החווה ואולם, גם כאן לא הוכח כי מי מאנשי התובע תקף את מר מוסא קטאש, ואין לי אלא ראיות נסיבתיות לכל היותר.
151. טענת הגנת הנתבעת לאמת בפרסום בעניין עדות זו, נדחית.
- עדותו של מר עיסא קטאש למול עדות התובע, ומסקנות:**
152. בתצהירו של מר עיסא הוא הצהיר כדלקמן, ואלו עיקרי ההצהרה: חמישה מתנחלים התקרבו לעברו, כאשר תחילה הגיע נער כבן 17 שנים, ולאחר מכן הצטרפו עוד 4 בחורים/מתנחלים

בית משפט השלום בבית שמש

תא"מ 20-08-58423 בר יוסף ואח' נ' כרם נבות בע"מ (חל"צ)

תיק חיצוני:

- 1 כשאחד מהם אחז כלי חד שדומה לחרב ולבש מכנס בצבע ירוק כהה. בחור אחר אחז היה חמוש
2 ברובה ובחור נוסף אחז חבל. הבחור החמישי חבש כובע.
3
- 4 153. הבחור שהחזיק נשק חם כיוון את הרובה אל פניו של מר עיסא, הבחור שאחז סכין ניסה לתקוף
5 העד באמצעותו והאחרים הכו אותו בסטירות ואגרופים, ואף ירקו עליו. כן הצהיר כי הוכה
6 קשות ברגלו והוכרח ע"י אותם מתנחלים לצעוד בין 400-500 מ' עד לכוח הצבאי באזור, על אף
7 שרגלו נשברה כתוצאה מהאלימות. מר עיסא הצהיר כי החיילים הביאו לו מים והורו
8 למתנחלים לעזוב את המקום, אפשרו לו לשטוף פנים ותחקרו אותו למעשיו. באותו מועד הגיע
9 המתנחל שחבש ונתן לו בעיטה לכיוון הפה לעיני החיילים מה שגרם לשיניו הקדמיות ליפול
10 ולהישבר ואז החיילים הרחיקו אותו.
11
- 12 154. כן מר עיסא הצהיר: המתנחל שחשב כובע עלה לרכב גדול בו שהו יתר התוקפים ועזב את
13 המקום. מר עיסא הצהיר כי קיבל תמונה בה מס' דמויות וזיהה מתוכה 3 מהתוקפים (זה
14 שהיכה אותו בפניו ושבר את שיניו, זה שאחז רובה וזה שאחז כלי חד.
15
- 16 155. בדיון ההוכחות העיד מר עיסא כי בתחילה פגש במתנחל אחד שלא היה התובע (ר' עמ' 36 לפר',
17 ש' 35). לאחר שברח מפניו הגיעו שני מתנחלים נוספים ולא העיד כי אחד מהם היה התובע (ר'
18 עמ' 36 לפר', ש' 28-32). כן העיד כי התובע לא אחז ברובה (ר' עמ' 37 לפר', ש' 29-39). כן העיד
19 כי התובע לא אחז בסכין (ר' עמ' 38 לפר', ש' 1-3).
20
- 21 156. כן מר עיסא העיד כי התובע תקף אותו לעיני הכוח הצבאי, היכה אותו בשיניו ומאחורי האוזן.
22 כן העיד כי עוד בטרם הגיע הכוח הצבאי קשר אותו התובע בחבל והכה אותו ברגלו, בשלב זה
23 מוסיף העד כי היו במקום ארבעה אנשים נוספים. כן העיד כי התובע בעט בו לאחר שהצבא
24 הביא לו מים בתום האירוע (ר' ש' 30-35, עמ' 38 לפרוטוקול).
25
- 26 157. על אף שהעד הצהיר כי במקום נכחו הן הכוח הצבאי והן בני הכפר גייביה, לא הוזמן מי מעדי
27 הראייה לאמת את גרסתו, או למעשה את גרסת הנתבעת לאלימות התובע בעניין זה. גרסת העד
28 ביחס לתובע דן לא הוכחה כשלעצמה וכן לא הוכח שכח צה"ל שהיה במקום אפשר לתובע
29 לפגוע בעיסא כשהוא בידיהם, עד כדי ששיניו ישברו מעצמת המכות, לא מנע זאת ובכך למעשה
30 נתן גיבוי לאלימות התובע.
31
- 32 158. כן קיימות סתירות נוספות בעדותו של עיסא אשר בתצהיר הצהיר כי חמישה בחורים התקרבו
33 לעברו ובעדותו הצהיר כי בתחילה היה שם אדם אחד, לאחר מכן שניים ובהמשך טען כי היו
34 ארבעה אנשים. כן, במעמד הדיון מוסא הוסיף כי התובע היכה אותו באוזן על אף שבתצהירו
35 הצהיר כי התובע נתן לו אגרוף בשיניים בלבד, לאחר מכן הוסיף במעמד הדיון כי התובע אף
36 בעט בו וכל זה לעיני כוח צה"ל (ר' ש' 21-22, עמ' 43 לפרוטוקול).
37
- 38 159. בנסיבות העניין ונוכח גרסתו הסתורה של העד אשר עומדת בניגוד לאמור בתצהיר שהגיש,
39 ומאחר שמדובר בגרסתו של העד אל מול גרסתו של התובע, שלא חוזקה באמצעות ראייה נוספת,
40 ובפני "מילה נגד מילה", אין ביכולתי להעדיף את גרסת הנתבעת, עליה הנטל להוכיח "אמת
41 בדיבור". כמו בעניין האחר, אינני דוחה את טענות העד עיסא קטאש כי הותקף, ממילא התובע
42 אינו מכחיש הדברים, ברם בדומה למסקנותיי בעניין האחר מוסא קטאש, לא הוכח כי התובע
43 הוא התוקף.
44
- 45 160. טענת הגנת הנתבעת לאמת בפרסום בעניין עדות, נדחית. נוסף על כך, גם כאן לא הוכח כי מי
46 מאנשי התובע תקף את מר מוסא קטאש, ואין לי אלא ראיות נסיבתיות בלבד, ולכן נדחית טענת
47 הגנת אמת דיברתי ביחס לאלימות אנשי "החווה של צבי".
48
49
50

בית משפט השלום בבית שמש

תא"מ 20-08-58423 בר יוסף ואח' נ' כרם נבות בע"מ (חל"צ)

תיק חיצוני:

אירוע 3 שהתרחש ביום 20.8.19 (סעיף 29.3 לכתב ההגנה):

- 1
2
3 161. לטענת הנתבעת ביום 20.8.19 הכניס התובע את עדר הבקר שלו לחלקת זיתים פרטית של תושב
4 אום ספא, ושמו מחמד מחמוד עביאת. כאשר הגיע בעל הקרקע לאדמה החלו התובע ואדם
5 נוסף שהיה עמו לרדוף אחריו תוך שהם קוראים לו קריאות גנאי ומאיימים עליו. בסופו של דבר
6 מר עביאת הצליח להתחבא, וכך נמלט מהם.
7
8 162. במעמד דיון ההוכחות עלה כי העד מר מחמד מחמוד עביאת (להלן: "מר עביאת") אינו יודע
9 קרוא וכתוב. לפיכך טוענים התובעים כי משקלו של תצהירו אפסי, והתובע טען כי העד אינו
10 מודע כלל לכתוב בתצהיר (ר' ס' 42 לסיכומי התובע). הנתבעת טוענת בסיכומיה כי המדובר
11 בטעות של המתורגמן וכי התצהיר הוקרא לעד בטרם חתם עליו (ר' ס' 41 לסיכומי הנתבעת).
12
13 163. מצאתי לקבל את טענת הנתבעת ביחס לאמור בנוגע לאימות התצהיר והקראתו לעד עובר
14 לחתימתו עליו, ולדון בגרסת העד למול גרסת התובע ביחס למקרה דנן.
15
16 164. בתצהירו של מר עביאת הוא מתייחס לכמה אנשים שנכחו באירועים השונים. אדון בטענות
17 המיוחסות לתובע בלבד.
18
19 165. מר עביאת הצהיר כי עדר הבקר של התובע הסתובב בכרמים שלו ופגע ביבול. כשהצליח לאתר
20 את התובע הלה איים על מר עביאת שישחט אותו וסימן על צווארו סימן "עריפת ראש". כן
21 הצהיר העד כי תוך כדי שהתובע נסוג מהשטח שלו הוא המשיך לאיים עליו. חיילים שהגיעו
22 למקום ביקשו מהעד לעזוב את האדמה שלו על מנת למנוע הסלמה וכן הצהיר כי לא נפגע פיזית
23 אבל חשש. בפנייתו למשטרת ישראל הוא המתין שעות ארוכות אבל אמרו לו שהשוטר הממונה
24 על הגשת תלונות לא יגיע באותו היום, ולבסוף הוא התייאש ודיווח למנהלת הקישור
25 הפלסטינית ולארגון בצלם.
- 26 **בחינת עדותו של מר עביאת למול עדות התובע:**
27
28 166. בעדותו של מר עביאת הוא העיד כי התובע לא ניסה להכות אותו אלא איים עליו, חרק שיניים
29 והיה כעוס (ר' ש' 3, עמ' 74 לפרוטוקול). לאחר מכן העיד כי התובע אחז אותו בצווארו (ר' ש'
30 21, עמ' 74 לפרוטוקול), לאחר מכן הוסיף בעדותו כי התובע הגיע עם טרקטורן ורצה לדרוס
31 אותו, אלא שבגלל שהוא עמד במקום, התובע לא דרס אותו (ר' ש' 34-31, עמ' 78 לפרוטוקול).
32
33 167. בעדות התובע ביחס לאירוע זה הוא העיד כי באותה תקופה היו אחראים על מרעה הבקר
34 בחורים שהתנדבו באותם שנים בחווה (ר' ש' 14-12, עמ' 33 לפרוטוקול). כן בכתב התשובה
35 הכחיש התובע כל קשר לאירוע זה, ולטענתו כולו בדיה של הנתבעת.
36
37 168. עדותו של מר עביאת סתורה, מוסיפה עובדות חדשות אשר לא נטענו על ידו בתצהיר שהוגש
38 מטעמו, כך לדוגמה לא התייחס בתצהיר לטענה לפיה התובע אחז אותו בצווארו ואף ניסה
39 לדרוס אותו עם טרקטור, עובדות אשר הנני מניחה שאילו היו נכונות, לא היו נשמטות
40 מתצהירו.
41
42 169. אי לכך, מכיוון שקיימת סתירה מהותית בין האמור בתצהיר של מר עביאת לבין עדותו לא
43 התרשמתי כי גרסתו מהימנה ולכן אינני מסתמכת עליה.
44
45 170. טענת הנתבעת לאמת דיברתי ביחס לאירוע השלישי נדחית.
- 46 **אירוע 4 ו-5 (סעיפים 29.4 ו- 29.5 לכתב ההגנה):**
47
48 171. אירועים אלה יידונו במאוחד מכיוון שבשניהם מעיד מר חאתם אבו זיאדה (להלן: "מר
49 זיאדה").

בית משפט השלום בבית שמש

תא"מ 20-08-58423 בר יוסף ואח' נ' כרם נבות בע"מ (חל"צ)

תיק חיצוני:

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
172. לטענת הנתבעת, במועד שלא ידוע לה, התיר התובע לעדר הפרות שלו לרעות בין בתי הכפר גיביא אשר נמצא קילומטר מדרום מזרח למאחז הלא חוקי בו הוא מתגורר. מצב זה חוזר על עצמו לעיתים קרובות.
173. כן טוענת הנתבעת כי ביום 30.3.19 תושבי הכפר גיביא ניו חאתם אבו זיאדה, רעייתו ובתו בת ה-19, ניסו להגיע בכלי רכב אל אדמותיהם אשר ממוקמות מרחק קילומטר מהכפר הסמוך למאחז התובע. תוך כדי נסיעה גילה מר אבו זיאדה כי הכביש חסום בתלולית אדמה, וכאשר יצא מן הרכב בליווי בתו ורעייתו להביט בחסימה, הגיעו לכיוונם כ-30 בחורים תושבי האזור, כאשר חלקם חמושים, וביניהם התובע שהיה חמוש גם הוא.
174. מר אבו זיאדה בירך את הקבוצה לשלום והסביר את פשר הגעתו למקום, הקבוצה דרשה ממנו בתקיפות לעזוב, וכאשר ביקש שיאפשרו לו לעזוב בשקט החלה הקבוצה לתקוף ולהכות את שלושת בני המשפחה, לרבות שימוש במוט ברזל. בסופו של דבר, הצליחו בני המשפחה לעלות על רכבם ולהימלט מהמקום תוך שהתוקפים מיידיים על רכבם אבנים תוך כדי נסיעתם, מה שהביא לכך שזוגיות הרכב נופצו (מלבד חלון אחד אשר נותר שלם). בעקבות האירוע נפצעו בני המשפחה אשר שהו ברכב.
175. לא מצאתי טעם להידרש למהימנות העדות וזאת בשים לב שהעד בעצמו העיד שהתובע לא נקט כלפיו באלימות. יתירה מכך לדברי העד התובע זה שהורה להם לחדול ולאפשר לו ללכת. ביקורת העד כלפי התובע היא על כך שיכל להתאמץ אף יותר למנוע את האירוע. כן העד סובר כי אותם צדדי ג' שהיו באזור היו באחריות התובע, אלא שטענה זו לא הוכחה במהלך ההליך.
176. למען הסדר הטוב אפנה את הצדדים לעדות של מר זיאדה שם העיד כי התובע שהיה עד לאירוע האלימות וביקש מאותם צדדי ג' לעצור (ר' ש' 23, עמ' 52 לפרוטוקול). עוד העיד בעניין זה "הוא האחראי עליהם... הוא שאמר להם תעזבו אותו שילך, הוא יכל להגיד להם גם תעצרו את האבנים" (ר' ש' 4-5, עמ' 53 לפרוט').
177. עוד אוסיף כי גם הטענה לפיה התובע הוא זה שחסם את הכביש בתלולית עפר לא הוכחה.
178. אי לכך, טענת הנתבעת לאמת דיברתי ביחס לאירועים אלה נדחת.
- אירוע 6 (סעיף 29.6 לכתב ההגנה):**
179. לטענת הנתבעת התובע הגיע יחד עם אחרים אל משפחה אשר כללה גברים, נשים וילדים קטנים. המשפחה ערכה ארוחה משפחתית בחיק הטבע, כאשר התובע הגיע חמוש ברובה ודרש מהם, בחוסר סמכות, להציג תעודות מזהות והודיע ב"אדונות" שאיש לא יצא מן המקום עד אשר יוצג בפניו מסמך מזהה. בעקבות זאת פרצו הילדים הקטנים בבכי מבוהל.
180. בעדותה של הגב' נהיל דאוד בזבזה (להלן: "הגב' נהיל") היא מעידה כי התובע לא תקף אותה פיזית ובתחושתה הסובייקטיבית היא חשה מאוימת ואף חששה שהתובע יירה בה או ביתר הקבוצה. בתצהיר שהוגש על ידה מציינת הגב' נהיל כי כיוון שחשו מאוימים, התקשר ד"ר אוסאמה עבדאללה למשטרת ישראל ולקישור האזרחי בבקשה כי יגיעו להגן עליהם. עוד מוסיפה הגב' נהיל כי על-אף ששלחו למשטרה מיקום מדויק והמתינו 3 שעות, לא הגיעה משטרה, ובסופו של דבר המשפחה פנתה אל תחנת המשטרה, לא קיבלו מענה ונאלצו לעזוב את המקום לבקשת המשטרה (ר' ס' 9-12 לתצהיר הגב' נהיל).
181. העדה ציינה בתצהירה כי קבוצת הבחורים שהגיעה אל המקום, והתובע איתם, החלה לשפוך מים על מדורות שהדליקה המשפחה, ובעדותה ציינה כי התובע השליך להם את הנרגילה וחפצים נוספים, וכי התובע היה תוקפני מאוד.

בית משפט השלום בבית שמש

תא"מ 20-08-58423 בר יוסף ואח' נ' כרם נבות בע"מ (חל"צ)

תיק חיצוני:

182. במענה לעניין זה, העיד התובע בעדותו כי מדובר בשטח צבאי סגור והוא נאלץ לגרום ליציאתה של העדה ובני משפחתה מן המקום בעצמו: "המענה הביטחוני שם בסוף הוא עליי, ותיאום עם הצבא אנחנו מדברים עם הצבא, ולצבא לוקח המון זמן להגיב. ולכן הדרך המהירה והקלה ביותר לפתור אירוע כזה, זה לבקש תעודות, אין לי סמכות, אם אין לי סמכות אני אצטרך לעצור את הרכבים שלהם כדי שיגיע כוח צבאי וייקח מהם תעודות. אני לא יכול להיכנס לשטח, יכול להיות שהם תצפתו אספו מידע, אני לא יודע מה, זו ההנחיה מהצבא. ולכן פעלנו ככה בסרטון" (ר' עמ' 25, שו' 29-25). אסכים עם הנתבעת בעניין זה, כי הדברים הללו לא צוינו בכתב התשובה של התובע ועלו לראשונה בעדותו.

183. התובע למעשה אינו מכחיש את טענות העדה ואף מאשר כי הפעיל סמכות שאינה נתונה לו, עיכב את העדה ובני משפחה וביקש תעודות מזהות. מאחר שבהתנהגותו של התובע, אותה כאמור לא הכחיש, אף לא כי השליך את חפצי המשפחה, ניתן לראות אלימות אשר למשקלה אל מול הפרסום בענייננו, אתייחס המשך, טענת הנתבעת לאמת דיברתי, ביחס לאירוע זה, מתקבלת.

אירוע 7 (סעיף 29.7 לכתב ההגנה):

184. לפי תצהירו של ד"ר נביל עבדלראזק (להלן: "ד"ר נביל"), באירוע מסוים הגיע התובע עם אדם נוסף אל ד"ר נביל, אשר ליקט פטריות עם רעייתו באזור. הד"ר הצהיר כי מדובר בקרקע פרטית שלו אותה רכש בשנת 2010. התובע פנה אל הד"ר במס' דברים כשבעיקרם, כפי שצוין בכתב ההגנה: "תגיז תודה, אם זה לא היינו אנחנו, היינו מרביצים לכם" וכן "כאן היה יהודים לא פראיירים", וחברו של התובע איים לתת לד"ר אגרופ, וחסף מידה של רעייתו את סלסלת הפטריות. בתצהיר צוין כי התובע אחז נשק וביקש מהד"ר ואשתו להתקרב אליהם, הזדהה כחייל וסירב להציג הוכחות לכך, כשהתבקש להציג.

185. התובע ביקש מהעד ואשתו לעזוב את המקום ולהימנע מקטיף פטריות וכי אם לא יעשו זאת, הוא יפנה לפקח רשות הטבע והגנים שיטיל עליו קנס.

186. הוויכוח המשיך כאשר בין לבין הן התובע והן הד"ר צילמו את האירוע ואז כאמור, הבחור שנלווה אל התובע חטף את סלסלת הפטריות והשליך אותה, כשהתובע גירש אותו מן המקום ואמר כי האדמה שלו. בעקבות האירוע הגיש הד"ר תלונה במשטרת בנימין ביום 2.1.19 ותלונה במשטרת מודיעין ביום 30.6.19. כאשר הגיע לחקירה התברר לד"ר כי הקרקע הוכרזה כקרקע של מדינת ישראל מאז שנת 1983.

187. בעדותו של ד"ר נביל (ר' עמ' 62-59 לפרוט') הוא העיד כי התובע לא תקף אותו פיזית, כן הוסיף כי באותו אירוע התובע לא אמר לו כלום, אלא חבר של התובע דיבר אליו באגרסיביות (ר' ש' 33-34, עמ' 60 לפרוט'). כן העיד כי אותו אדם שהתלווה לתובע היה בגיר וכי כיוון שהתובע דיבר עמו בתחילה הוא הניח שהוא הגורם שאחראי על אותו בחור שנהג כלפיו באגרסיביות (ר' ש' 8-14, עמ' 61 לפרוט').

188. לאורך כל העדות הדגיש ד"ר נביל כי התובע לא חטף לו את הסלסלה אלא אדם אחר שנוכח באזור (ר' ש' 27-23, 32-33, עמ' 61 לפרוט').

189. מעדותו של ד"ר נביל עולה כי התובע לא נהג כלפיו באלימות פיזית או מילולית, בניגוד לתיאור הנתבעת בכתב ההגנה.

190. אי לכך טענת הנתבעת לאמת דיברתי נדחית אף ביחס לאירוע זה.

עדויות נוספות:

191. עתה אתייחס לעדויות הנוספות שהובאו בפני ולא נטען לגביהם באופן ספציפי בכתב ההגנה.

בית משפט השלום בבית שמש

תא"מ 20-08-58423 בר יוסף ואח' נ' כרם נבות בע"מ (חל"צ)

תיק חיצוני:

העד- מר נאג'י טנאטרה (להלן: מר נאג'י):

192. עדותו של מר נאג'י טנאטרה (ר' עמ' 67-62 לפרוט'י)- מטרת העדות היא להוכיח שהתובע הסיג גבול, תקף את העד בנסיבות מחמירות ממניעים גזעניים ושבר את גולגולתו.

193. אין ביכולתי להתבסס על עדותו של מר נאג'י מכיוון שמעדות העד עולה כי התובע החל להכות אותו רק לאחר שהיה חסר הכרה (ר' ש' 30-28, עמ' 62 לפרוט'י). כן העיד כי במקום האירוע עמדו 30-40 מתושבי הכפר והם אלה שסיפרו לו שהתובע היכה אותו, אלא שאף אחד מהם לא התייצב להעיד, וזאת על אף שלדבריו הוא מכיר את כל הנוכחים והם תושבי הכפר (ר' ש' 15-14, ש' 33, ש' 34-33, עמ' 63 לפרוט'י).

194. עדותו של מר נאג'י טנאטרה ביחס לאירוע מתבססת על שמועות ותיאורים ששמע מצדדי ג' ואשר בנקל יוכל היה לזמנם לעדות, בפרט כאשר לטענתו מדובר על כ- 30-40 אנשים שנכחו במקום לדבריו.

195. עוד, ביחס לעובדות הידועות למר נאג'י כמקור ראשון, הוא העיד כי תלונתו נסגרה במשטרת ישראל ואינו יודע מה הסיבה שבשלה נסגרה התלונה (ר' ש' 34-28, עמ' 65 לפרוטוקול).

196. כן נשאל מר נאג'י האם ערער על ההחלטה לסגור את התיק, אלא שלא ידע להשיב. כן העיד כי לא הגיש תביעה נזיקית כלפי התובע (ר' ש' 8-1, עמ' 66 לפרוט'י).

197. בהתאם לאמור טענת הנתבעת לאמת דיברתי נדחית אף ביחס לאירוע זה.

העד- מר מונג'ד תמימי (להלן: "מר תמימי"):

198. מטרת עדותו של מר תמימי היא להוכיח את טענת הנתבעת כי התובע הסיג גבול באמצעות עדר הבקר שלו וכן עבירות אלימות שביצע התובע (עדותו מובאת בעמ' 81-79 לפרוט'י).

199. העד התייחס לאירועים ששמע מצדדים שלישיים בתחילת עדותו ולכן אין ביכולתי להסתמך עליה. כן, בהמשך עדותו מעיד מר תמימי שהתובע לא נהג באלימות פיזית כלפיו אלא הורה לו לעזוב את המקום (ר' ש' 26-20, עמ' 80 לפרוט'י). עוד הוסיף מר תמימי כי התובע הבהיר לו שמדובר בשטח צבאי סגור (ר' ש' 19-15, עמ' 81 לפרוט'י), אמר לו לעזוב את המקום ואחז נשק בידו.

200. ביחס לכך אציין כי עדותו של מר תמימי עומדת בניגוד מוחלט לתצהירו אשר בו הוא מייחס לתובע עבירות אלימות קשות ובהם יידוי אבנים על העד וחברי הקבוצה עד כדי שדימו ממצחם, ירי חי לכיוונם על ידי אחד הבחורים אשר בסוף התברר שהוא התובע (ר' ס' 12-11 לתצהירו של מר תמימי), כאשר בעדותו התברר כי הוסבר לו שהוא נמצא בשטח צבאי סגור והוא התבקש ע" התובע, לעזוב את האזור. כן העיד כי התובע לא נקט אלימות פיזית באירוע בו נכח.

201. טענותיו של מר תמימי עומדות בניגוד מוחלט לתצהירו ועל כן אינה מהימנה.

202. טענת הנתבעת לאמת דיברתי מתקבלת באופן חלקי, ולעניין פניותיו של התובע אל תושבים פלשתינאים כשהוא אחז נשק בידו ומורה להם להתפנות.

העד מר שבתאי בנדט (להלן: "מר בנדט"):

203. עדותו של מר בנדט מתייחסת לאירוע בו חסמו התובעים את דרכו למאחז (ר' ס' 33.1 לכתב ההגנה).

בית משפט השלום בבית שמש

תא"מ 20-08-58423 בר יוסף ואח' נ' כרם נבות בע"מ (חל"צ)

תיק חיצוני:

1 204. מעדותו של מר בנדט (הנמצאת בעמ' 71-68 לפרוט') הוא העיד כי חש מאוים אך לא הייתה
2 אלימות פיזית מצידו של התובע (ר' 22-6 לפרוט').

3
4 205. על אף שלדברי מר בנדט הוא חש מאוים מתנהגות התובע, הוא לא ציין בתלונתו כי התובע איים
5 עליו, אלא תלונתו התייחסה לחסימה או הפרעה בדרך ציבורית. עוד עולה מהעדות כי התלונה
6 נגנזה והתיק נסגר ולטענת מר בנדט לא ידוע לו מה הסיבה שבשלה נסגרה התלונה (ר' שי 30-17
7 לפרוט').

8
9 206. אין בידי כדי לקבל את טענת הנתבעת כי התובע נקט התנהגות מאיימת כלפי מר בנדט ולכל
10 היותר ניתן לייחס לו חסימת דרך ציבורית. לכן טענת אמת דיברתי בעניין זה מתקבלת באופן
11 חלקי.

העד מר אליהו אבידור (להלן: "מר אבידור"):

12
13
14 207. עדותו של מר אבידור מתייחסת לאירוע נוסף בו לטענת הנתבעת, התובע חסם את דרכו של העד
15 כשהוא חמוש ברובה, ורק לאחר שמר אבידור אמר לתובע שהוא מטייל במקום הוא אפשר לו
16 לעבור אבל המשיך לעקוב אחריו עם רכבו מאחור (ר' סי' 33.2 לכתב ההגנה).

17
18 208. בעדותו של מר אבידור (ר' עמ' 84-82 לפרוט') עולה כי התובע לא נקט כלפיו באלימות פיזית
19 ולא איים עליו באופן מפורש, אלא שתחושתו הייתה פחד והוא חש מאוים. העד העיד כי
20 במעשיו, קרי חסימת דרכו עם רכב, והגעה אליו עם כלי נשק תוך ששאל למעשיו באזור, גרמו
21 לו לחוש מאוים (ר' שי' 16-10 לפרוט').

22
23 209. התובע טוען בעניין עדות זו כי מעיון בנספח 2 לתצהירו של מר אבידור ניתן להבחין שרכב
24 התובע עומד בצד הדרך ולא חוסם אותה וכן כי התובע לא איים על מר אבידור. התובע לא
25 הכחיש כי הגיע אל העד וביקש לברר הגעתו אל המקום וכי היה חמוש.

26
27 210. טענת הנתבעת לאמת דיברתי בעניינו של העד אבידור מתקבלת לעניין פנייתו של התובע אל
28 העד כשהוא נושא נשק ודורש לקבל פרטים. משקלה של העדות אל מול הפרסום ידון בהמשך
29 לפסק הדין.

העד מר איאד חדאד (להלן: "מר חדאד"):

30
31
32
33 211. לטענת הנתבעת, יש בעדותו של מר חדאד כדי להוכיח כי התובע היה מעורב באירועים פליליים,
34 אלימות, איומים והסגת גבול כלפי תושבים פלסטינים, אלא שמר חדאד לא התייצב לדיון
35 ההוכחות.

36
37 212. התובע עותר למשיכת תצהירו של מר חדאד (ר' סעיף 87 לסיכומי התובע). בסיכומי הנתבעת
38 לא הובאה התייחסות לסוגיית אי התייצבות העד מטעמה.

39
40 213. אי לכך, בהתאם לתקנה 178. (ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018 (להלן: "תקסד"א")
41 וכן בהתאם לסעיף 17. (א) לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971 (להלן: "פקודת
42 הראיות") הנני מורה על מחיקת תצהירו של מר חדאד.

טענות העדים לאלימות מצד תושבי החווה:

43
44
45
46 214. למען הסדר הטוב אציין כי על אף שהנתבעת מייחסת עבירות אלימות לעובדי החווה של התובע,
47 קטינים תחת פיקוחו וכו', לא הוצגו שמות הקטינים להם מיוחסות עבירות, אלא טענה זו נטענה
48 באופן כללי ולא הוכחה באף דרך.

49

בית משפט השלום בבית שמש

תא"מ 20-08-58423 בר יוסף ואח' נ' כרם נבות בע"מ (חל"צ)

תיק חיצוני:

- 1 גם בעדויות של העדים בנוגע לאלימות מצד מי מתושבי האזור לא הוכח כי עובדי "החוה של
2 צבי", הם שהיכו את התושבים הפלסטינים באזור וכל שהוצג הן טענות וחשדות בלבד כי בשל
3 ההיכרות של התובע עם קובצת תושבי המקום, ולכן הוא אחראי עליהם.
4
- 5 על אף שהפרסום עוסק בתובע ואף במתגוררים בחוה של צבי, לא הוכחה הטענה ביחס לטרור
6 מצידם, ולכן טענת אמת דיברתי ביחס לאלימותם בחוות התובע, נדחת.
- 7 **טענות נוספות של הנתבעת לאלימות של התובע:**
- 8
- 9 לבקשת הנתבעת צורף תדפיס המידע הפלילי של התובע ממנו עולה כי לו אין רישומים
10 פליליים וכן בתדפיס המידע לא מופיעים רישומים (ר' החלטה מיום 1.1.23).
11
- 12 אלא שלאחר מועד דיון ההוכחות ביקשה הנתבעת לצרף ראייה חדשה שנתגלתה לה, וצירפה
13 כתב אישום נגד התובע, משנת 2015 (מועד בו היה קטין), כאשר בעטיו נגזר על התובע לבצע
14 עבירות שירות (ר' ראייה שצורפה לתיק ביום 3.12.23).
15
- 16 ההרשעה אליה מפנה הנתבעת אינה רלוונטית לפרסום שלפנינו ואסביר.
17
- 18 בעניין הרישום הפלילי של התובע, שם הוגש נגדו כתב אישום בגין תקיפת סתם לפי סעי' 379
19 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, וכן איומים, עבירה לפי סעי' 192 לחוק זה, נטען בכתב האישום
20 לכניסה של התובע לקרוואן תוך הוצאת מיטלטלין ממנו, בעוד הקרוואן שייך לאדם אחר, וכן
21 נטען כי כוונת התובע היתה להכניס ציוד שלו לתוך הקרוואן. כאשר הגיע המתלונן למקום
22 הוציא אותו משם התובע בכוח ואיים כי יפגע בו.
23
- 24 עקרונית, האירועים הנטענים התרחשו זמן רב לפני הפרסום בעניינינו, והפרסום אינו מביא
25 אותם בחשבון. על אף האישומים שיוחסו לתובע והביאו בחשבון אלימות, לא מצאתי קשרי
26 בינם ובין הפרסום דנן.
27
- 28 הפרסום כאן עוסק באלימותו ובהתנהגותו של התובע כלפי תושבי הרש"פ ומי שמגיע לתעד
29 את מעשי תושבי האזור וכך ניתן להבין מהכתוב בפרסום. לא מצאתי קשר בין אירוע כתב
30 האישום לפרסום דנן.
31
- 32 כמו כן, אף אם ביקשה הנתבעת להוסיף על טענתה כי התובע אדם אלים, דומני כי די בראיות
33 שהוצגו לי כדי להגיע למסקנות אליהן הגעתי ולא מצאתי כי הראייה הנוספת, מעלה או מורידה
34 לעניין זה.
35
- 36 ההרשעה האמורה נוגעת לגניבת חפצים מקרוואן בישוב איתמר, מס' שנס לפני הפרסום דנן.
37 על אף שניתן לומר כי בגניבה יש אלמנט של אלימות, סבורתני כי לא זו האלימות אליה
38 התכוונה הנתבעת בפרסום הפוסט.
39
- 40 באופן מובהק ניתן להסיק כי הפרסום בעניינינו נוגע לאלימות המיוחסת לתובע כלפי תושבים
41 פלסטיניים באזור בו הוא נמצא. הנתבעת ביקשה להציג את האשמותיה וטענותיה ביחס
42 לתובע בעניין ספציפי הנוגע לתושבי הרש"פ ולישראלים אשר באים לתעד את מעשיו באזור.
43
- 44 אילו היה המעשה המיוחס לתובע נשוא כתב האישום, נוגע לאלימות לפי טענות הנתבעת
45 בכתב הגנתה, בתצהירי ובעדותה, ניתן היה ליתן משקל לראייה הנוספת.
46
- 47 ואולם, כיוון שראייה אינה לא נוגעת למחלוקת בין הצדדים לא מצאתי כי יש בה כדי לחזק
48 את טענות ההגנה.
49

בית משפט השלום בבית שמש

תא"מ 20-08-58423 בר יוסף ואח' נ' כרם נבות בע"מ (חל"צ)

תיק חיצוני:

- 1 עוד צירפה הנתבעת תמונה של התובע מצולם על רקע דגל תנועת כך, מה שלטענתה מחזק אף
2 הוא את טענותיה כי התובע אדם אלים ומשתייך לפלג קיצוני.
3
- 4 229. בהקשר לכך השיב התובע בדיון ההוכחות כי התמונה צולמה בשנת 2007 ולכן אינו זוכר היכן
5 צולמה, כן העיד כי הוריו הכירו אצל הרב כהנא, שם נולד ושם חי, אך כיום לא ניתן למצוא
6 תמונות מהסוג הזה בביתו (ר' ש' 24-21, עמ' 33 לפרוטי).
7
- 8 230. בהקשר לכך אף הוסיף התובע כי חשבון הפייסבוק שלו ננעל בסמוך למועד בו פתח אותו ולא
9 נעשה בו כל שימוש, כן כי בעקבות כתב ההגנה פנה אל אדם שמבין בתחום וביקש ממנו למחוק
10 את התמונה (ר' ש' 20-17, עמ' 33 לפרוטי).
11
- 12 231. עוד אפנה את הצדדים לכתב התשובה של התובע שם הבהיר כי התמונה מהיות התובע בן 15
13 שנים והיא אינה משקפת דעותיו או אורח חייו כיום (ר' ס' 8 לכתב התשובה), ואכן לא הובאה
14 בעניין זה ראיה נוספת הקושרת את התובע לתנועת כך.
15
- 16 232. בהסתמך על האמור אין ביכולתי לייחס לתובע אופי אלים על סמך תמונה בודדת על רקע דגל
17 תנועת "כך", משנת 2007 (אבהיר כי אף בסיכומי הצדדים לא ניתנה התייחסות נוספת לתמונה
18 זו) ובשים לב שחלפו כ- 12 שנים ממועד פרסום התמונה, והתובע אף מעיד כי כיום אינו מחזיק
19 בדעות קיצוניות המיוחסות לו, לא מצאתי בה חיזוק, ודאי לא חיזוק של ממש, לטענות
20 ההגנה.
- 21 **דיון והכרעה ביחס לטענת אמת דיברתי בנוגע להיותו אלים ומחזיק חוות טרור:**
- 22
- 23 233. כזכור, הנתבעת פרסמה ביחס לתובע את הדברים כדלקמן: "**... חוות הטרור ... מתנחל אלים**
24 **שבכל מקום נורמלי היה מן הסתם מזמן מועמד לדין פלילי ...**
25 **מה עושים בחווה של מייסד בר יוסף? פורצים כבישים פיראטיים. בונים מבנים לא**
26 **חוקיים. נותנים לפרות לרעות בכרמי הזיתים של הפלסטינים באזור. תוקפים בעלי קרקעות**
27 **או סתם פלסטינים שבאים לעשות פקניק באופן אכזרי במיוחד. וגם נטפלים באלימות מפעם**
28 **לפעם לישראלים שבאים לתעד את ההשתלטות שלו ושל חבריו...**
29 **צבי בר יוסף הוא רק אחד מתוך מאות רבות של מתנחלים אלימים במיוחד שמדינת ישראל**
30 **משתמשת בשירותיהם האלימים**
31 **בתגובה הראשונה תוכלו לקבל הצעה לעולמו המופרע של מר בן יוסף וחבריו"**
- 32
- 33 **וכן - "יצא לכם להכיר את צבי בר יוסף? לא לא נורא. כמה מהאנשים שיצא להם להכיר**
34 **אותו במהלך השנתיים האחרונות יצאו מאד לא נלהבים מהמפגש".**
- 35
- 36 234. כפי שנקבע בעניין מיכאלי, כאשר מפורסם לשון הרע, יש למצוא את המשמעות האובייקטיבית
37 העולה מהביטוי בהתאם לנסיבות החיצוניות וללשון המשתמעת ממנו ובית המשפט יבחן את
38 הפרסום בעיניו של קורא סביר, ויקבע אם הדברים מהווים לשון הרע.
39
- 40 235. סבורתני כל קורא סביר שיקרא את הפרסום יסיק כי התובע אדם אלים עד מאוד שמשתמש
41 בכוח הזרוע על מנת להטיל אימתו על תושבים פלסטינים באזור מגוריו או באזור בו ממוקמת
42 החווה של צבי.
43
- 44 236. לאלימות פנים רבות והיא יכולה להתממש בדרכים שונות. ישנה אלימות פחותה וישנה אלימות
45 משמעותית יותר, ישנה אלימות מילולית וישנה אלימות פיזית. ישנם מקרים של אלימות אף
46 ללא מילים אלא בהטלת אימה בעצם נוכחות של אדם מסוים מול אדם אחר. גם איומים
47 נחשבים לאלימות.
48
- 49 237. במקרה דנן, דמותו של התובע הוצגה בפרסום באופן שניתן להסיק ממנו כי הוא אדם אלים
50 ואף אלים עד מאוד, למשל: "**הוא רק אחד מתוך מאות רבות של מתנחלים אלימים במיוחד"**.

בית משפט השלום בבית שמש

תא"מ 20-08-58423 בר יוסף ואח' נ' כרם נבות בע"מ (חל"צ)

תיק חיצוני:

- 1 בפועל מסקנות פסק הדין לאחר בחינה של עדויות למכביר, הביאה למסקנה כי לא התובע הוא
2 שהפעיל אלימות נגד תושבים פלסטינאים, אלא אנשים אחרים. כאמור בעניין זה אין מחלוקת
3 לגבי טענת האלימות נגדם, בר לא הוכח כי התובע הוא שנקט אלימות פיסית והכה אותם
4 בעצמו. לכן, הפרסום החמיר עם התובע והציג אותו באופן שלילי שעשוי לפגוע בשמו.
5
- 6 238. על אף זאת, יש להביא בחשבון כי התובע אינו חף מהתנהגות בריונית ומאיימת כלפי מי מתושבי
7 האזור, כאשר לא מן הנמנע מלהסיק כי הוא מהלך אימים עליהם. לפי העדויות הרבות, וכך אף
8 מעדויות התובע עצמו, נוצר הרושם כי התובע מתהלך כ"שריף העיירה", ומי שאחראי על
9 השלטת הסדר ודאגה לשלום יהודי המקום, מבלי שהוסמך לכך.
- 10 239. כך למשל, קיבלתי את עדותה של הגב' נהיל שהעידה כי התובע ביקש משהי המקום להציג
11 תעודות והשליך חפציהם, על לא עוול בכפם ומבלי שהם תקפו אותו. קיבלתי גם את עדותו של
12 מונג'ד תמימי כי התובע אז בנשק והורה לשוהי המקום לפנותו. ברי כי עצם החזקת הנשק תוך
13 הוראה לעזוב המקום, עלולה לזרוע פחד אל מי שאליו מכוונת ההוראה. בכך יש משום התנהגות
14 מאיימת.
15
- 16 240. דומות המסקנות הנ"ל למסקנות בעניין עדותו של מר אבידור, שם התקבלה עדותו לדרישת
17 התובע לקבלת פרטים של העד, תוך אחיזה בנשק.
18
- 19 241. המקובץ לעיל מביא למסקנה ולפיה התובע הוצג כאדם אלים ומהפרסום ניתן להתרשם כי הוא
20 אלים באופן פיזי כלפי תושבים פלסטינאים וכי הכה אותם באופן אכזרי. העדויות הרבות
21 שהביאה הנתבעת נועדו כדי לבסס טענתה בדבר אלימותו הקשה ביותר של התובע, והמשתמע
22 מכך הוא שהנתבעת בטוחה כי התובע אלים מאוד כלפי תושבי הרש"פ.
23
- 24 242. ואולם, האלימות החריפה שיוחסה לתובע בפרסום, הופרכה, אך מנגד, הוכח כי הוא נוקט
25 אלימות של הטלת אימה, כפייה, איומים, הפחדות וכד' על תושבים פלסטינאים.
26
- 27 243. בהקשר זה ראוי להזכיר, כי לא בכדי שבשלב הסיכומים טענה הנתבעת כי הפרסום מהווה ביטוי
28 פוליטי, כאשר הקורא הסביר היה מסיק כי מדובר בביקורת כלפי הרשות המבצעת ואף כלפי
29 הרבנות הראשית וכי לא יוחסה לתובע אלימות פיזית. כלומר – אף לשיטתה של הנתבעת,
30 הקורא הסביר יסיק כי התובע נוקט אלימות פיזית חמורה. בעניין זה אזכיר גם כי בכתב הגנתה
31 מייחסת הנתבעת לתובע מסעות אלימות סאדיסטיים בסגנון התפוז המכני, ומסקנותיה לגביו
32 באו לידי ביטוי הפוסט שכתבה עליו.
33
- 34 244. אי לכך, בעניין הפרסום השלילי שיוחס לתובע, בפער שבין הפרסום עצמו לבין התנהגות התובע
35 בפועל, דינה של התביעה להתקבל.
36
- 37
- 38 **טענת התובע לפגיעה בפרטיותו מעצם העלאת תמונתו (עם פרסום המלל)**
39
- 40 245. במקרה של התובע, בו פורסם הפרסום נשוא לשון הרע וצורפה לו תמונתו של התובע, למעשה
41 משתלבים שני היסודות של הפגיעה, האחד לפי חוק הגנת הפרטיות והשני העוולה שבחוק
42 איסור לשון הרע.
43
- 44 246. לפיכך, ברגע שבפי הנתבעת הגנה מפני לשון הרע, קמה לה הגנה גם בעניין חוק הגנת הפרטיות.
45
- 46 247. בענייננו, אילו היו נדחות לחלוטין טענות הגנת הנתבעת, ומסקנתי היתה כי דבק רבב בשמו של
47 התובע, על לא עוול בכפו, וכי אין לו קשר אל המקרים בגינם נכתב הפרסום, לבטח המסקנה
48 המתבקשת היתה כי פרסום תמונתו מהווה פגיעה בפרטיותו. אלא מאי? כי פרסום התמונה
49 יחד עם המלל, שבחלקו הוסק כי התובע נקט אלימות מסוימת כלפי תושבי הרש"פ או כלפי
50 מבקרי המקום, וכן נתקבלו טענות הנתבעת בעניין אי חוקיות המבנים שהקים התובע, ובעניין

בית משפט השלום בבית שמש

תא"מ 20-08-58423 בר יוסף ואח' נ' כרם נבות בע"מ (חל"צ)

תיק חיצוני:

1 כניסת צאן ובקר לשטחים שאינם שלו, או בעניין חסימת דרך ציבורית, לא ראיתי כי יש לנתק
2 בין פרסום המלל לתמונה, בטענה שהיא פוגעת בפרטיות התובע.
3

4 248. בנוסף לכך, בדומה למסקנותיי בעניין התובעות, גם התובע הסכים לצילום בעצם העובדה כי
5 הציב עצמו כדי לחסום דרך ציבורית, וידע כי הוא מצולם, כך שאף אם מדובר בהסכמה
6 מכללא, עדיין ניתן לקבלה.
7

8 249. כמו כן, התובע ידע כי הנתבעת או מי מטעמה נמצאים במקום ע"מ לתעד באמצעות צילום,
9 ובכ"ז לא מנע את הצילום.
10

11 250. לנוכח זאת, טענת התובע לפגיעה בפרטיות נדחית.
12

קביעת הפיצוי:

13 251. בשלב זה יש לבחון את קביעת הפיצוי לו זכאי התובע.
14

15 252. בשל הפרטים הרבים בפסק הדין להלן אסקור בתמצית את המסקנות:
16

17 253. תביעת התובעים בעניין פגיעה בפרטיות נדחית.
18

19 254. טענת הנתבעת לכניסת צאן ובקר של התובע לשטחים פרטיים, חסימת דרך ציבורית, וכן בניית
20 מבנים בלתי חוקיים, מתקבלת.
21

22 255. טענת הנתבעת לסלילת כבישים פיראטיים, נדחית.
23

24 256. טענת הנתבעת לאלימות פיזית של התובע או עובדי החווה כלפי תושבי הרש"פ, נדחית.
25

26 257. טענת הנתבעת להשלכת חפצים ופנייה תוך אחיזת נשק כלפי אנשים מסוימים, מתקבלת.
27

28 258. הפרסום בעניין אלימותו של התובע נמצא כלשון הרע שברובו אינו חוסה תחת ההגנות שבחוק,
29 ולכן התביעה מתקבלת באופן חלקי בשל תוכן הפרסום אל מול המסקנות שהתקבלו.
30

31 259. התובעים עתרו לקבלת פיצוי בסך 70,000 ₪.
32

33 260. בקביעת היקף הפיצויים, יש להתחשב במספר נתונים אשר נקבעו על ידי הנשיא ברק בפרשת
34 [רע"א 4740/00 לימור אמר נ' אורנה יוסף](#), נה(5) 510, 525 (2001) ("פרשת אמר"):
35 "בפסיקת פיצויים בגין לשון הרע יתחשב בית-המשפט, בין היתר, בהיקף הפגיעה, במעמדו
36 של הניזוק בקהילתו, בהשפלה שסבל, בכאב ובסבל שהיו מנת חלקו ובתוצאות הצפויות מכל
37 אלה בעתיד. הבחינה היא אינדיווידואלית. אין לקבוע "תעריפים". בכל מקרה יש להתחשב
38 בטיב הפרסום, בהיקפו, באמינותו, במידת פגיעתו ובהתנהגות הצדדים. אכן, התנהגותו של
39 הניזוק לפני פרסום ולאחריו עשויה להוות אמצעי שבעזרתו ניתן לעמוד על נזקו. בדומה,
40 התנהגותו של המזיק אף היא עשויה להשפיע על שיעור הנזק והערכתו. כך, למשל, התנצלות
41 על דברי לשון הרע עשויה להקטין את הנזק שהם גרמו ובכך להשפיע על שיעור הפיצויים
42 (ראו סעיף 19 לחוק). חומרת הפגיעה ברגשותיו של הניזוק ובשמו הטוב נמדדת לעתים
43 בחומרת מעשיו וביטוייו של המזיק. ודוק, אין בכך פיצוי עונשי. זהו נזק מוגבר המביא לפיצוי
44 מוגבר (aggravated) בשל התנהגות המזיק. כך, למשל, מזיק היודע כי דבריו אינם אמת
45 והעושה כל מאמץ בבית-המשפט להוכיח את אמיתותם, עשוי לגרום להגברת נזקו של הניזוק
46 ובכך להגביר את הפיצוי שלו הוא יהיה זכאי".
47
48
49

בית משפט השלום בבית שמש

תא"מ 20-08-58423 בר יוסף ואח' נ' כרם נבות בע"מ (חל"צ)

תיק חיצוני:

1 261. טענות התובעים כולם בעניין פגיעה בפרטיות נדחו. טענות הגנת הנתבעת בעניינים שונים
2 התקבלו ולכן יש ליתן את המשקל לשאלת הפיצוי לפי הרכיבים השונים בהתאם
3 לקבלתם/דחייתם.
4

5 262. מאחר שקיבלתי את התביעה בעניין: פרסום לשון הרע בעניין סלילת כבישים פירטיים, פרסום
6 לשון הרע לאליםמות פיזית חמורה ואכזרית של התובע והחוזה כלפי תושבי הרש"פ, בשים לב
7 אל סכום התביעה הכולל תביעת הנתבעות 1-2, ומאחר שקיבלתי את טענות ההגנה לאליםמות
8 של התובע תוך הטלת אימה על תושבי האזור, הפחדה ושימוש בנשק לצורך הרתעה והפחדה,
9 זכאי התובע לפיצוי כספי.
10

11 263. לצורך הכרעתי הבאתי בחשבון את המסקנה העיקרית לפיה בעוד הוצג התובע באופן אחד
12 (אלים פיזית באופן חמור) הושגה המסקנה כי הוא משליט טרור ומפגין שליטה כלפי תושבי או
13 מבקרי האזור.
14

15 264. הבאתי בחשבון את פלטפורמת הפרסום – פייסבוק – בעמוד של הנתבעת, שאינה החוג החברתי
16 של התובע, אף רחוקה מכך, והנזק התדמיתי שנגרם לו, בשים לב כי טענות מסוימות התקבלו
17 וחלקן נדחו.
18

19 265. הבאתי בחשבון גם כי מר אטקס לא הביע התנצלות על דבריו ואף אמר, במעמד הדיון כי אינו
20 חוזר בו וכי הקל עם התובע באופן הפרסום, על-אף שעדותו ודבריו נשמעו לאחר שכל עדי
21 הנתבעת נחקרו. קרי ניתן היה לצפות להתנצלות מסויגת בדבר משקלם של הדברים שנאמרו
22 והאפשרות לרכך אותם, בעקבת העדויות.
23

סוף דבר

24 266. תביעת התובעים כולם לפגיעה בפרטיות, נדחית.

25 267. תביעת התובע לפיצוי בגין לשון הרע מתקבלת באופן חלקי כך שהנתבעת תשלם לו 30,000 ₪.

26 268. כן תישא הנתבעת בהוצאות התובע ושכ"ט עו"ד בסך 10,000 ₪.
27
28
29
30
31

32
33 ניתן היום, ז' אייר תשפ"ד, 15 מאי 2024, בהעדר הצדדים.

ריבי לב אוחיון, רשמת בכירה

36
37
38
39